ਖ਼ੁਸ਼ਹਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉ

ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ ਨੈਤਿਕ ਸਾਖਰਤਾ

ਰਣਜੀਤ ਪੋਵਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੋਦ ਰਾਏ

ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉ

ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ ਨੈਤਿਕ ਸਾਖਰਤਾ

ਰਣਜੀਤ ਪੋਵਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੋਦ ਰਾਏ

www.thebrowser.org

ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ --

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ, ਅਵੀਰ, ਅਥਰਵ, ਅਸੀਸ, ਇਨਾਇਆ ਅਤੇ ਰੇਯਾਨ - ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ।

2021 ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਊਜ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਜੇ.ਜੀ.ਐਸ. ਇੰਟਰਪ੍ਰਾਈਜਿਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ

ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ਇੱਕ ਛਾਪ) ਐਸਸੀਓ 14-15, ਸੈਕਟਰ 8-ਸੀ,

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ 160 009 ਈਮੇਲ: service@thebrowser.org

ਕਾਪੀਰਾਈਟ 2021 ਰਣਜੀਤ ਪੋਵਾਰ, ਪ੍ਰਮੋਦ ਰਾਏ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ

ਰਾਖਵੇਂ ISBN 978-93-88150-13-2

ਸਮੱਗਰੀ

1 ਕੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? -

2 ਈਮਾਨਦਾਰ ਕਿਉਂ ਬਣੋ? -

3 ਨਿਆਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ -

4 ਆਦਰ-

5 ਦਇਆ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ -

6 ਹਿੰਮਤ

7 ਰਿਸ਼ਤੇ -

8 ਕਾਮੁਕਤਾ ਅਤੇ ਰੋਮਾਂਸ -

9 ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਮੁੱਦੇ -

ਮੁਖਬੰਧ

ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਸਵੈ- ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਦੁਖੀ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। "ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤ ਹੋ ਗਏ?" ਉਹ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣ ਅਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਜੀਵ-ਵਿਗਿਆਨਕ, ਸਮਾਜਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ, ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣਕ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਸਮੇਤ ਅਣਗਿਣਤ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਾਲ ਪਾਲਣ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਮਾਗ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸ਼ੋਰ ਜੀਵ- ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਲਗਾਂ ਵਾਂਗ ਨੈਤਿਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ।

ਦੁਨੀਆ ਇੱਕ ਰੋਲਰ-ਕੋਸਟਰ ਰਾਈਡ 'ਤੇ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਾਲਗ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਗੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਅਦਾਇਗੀ ਕਰੀਅਰ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੈਤਿਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਕੇ, ਹੁੱਕ ਜਾਂ ਕ੍ਰੋਕ ਦੁਆਰਾ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟੀਚਾ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਪਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿਲੇਬੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉੱਚੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਚੀ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਲਈ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਘੋੜੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਕਿਸ ਕੋਲ ਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਲਈ ਸਮਾਂ ਹੈ?

ਸੰਸਥਾਗਤ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨੀ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵੈ-ਸਟਾਇਲ ਦੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਮਿਕ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਹੁ-ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਨਾਲ, ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੰਦੇਹਵਾਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਧਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾਦਾਇਕ ਰੋਲ ਮਾਡਲ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕਿੱਥੇ ਮੁੜਦਾ ਹੈ? ਸਮਾਜ ਨੈਤਿਕ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਸੱਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਸਫਲ' ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਅੱਲੜ੍ਹ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ, ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਅਤੇ ਸਿਨੇਮਾ 'ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਗਲੈਮਰਸ ਅਦਾਕਾਰ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਹਨ। ਉਹ ਸੰਗੀਤ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਸੈਕਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੰਟਰਨੈੱਟ 'ਤੇ ਪੋਰਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨਪਸੰਦ ਫਿਲਮ ਸਟਾਰ ਗਾਂਜਾ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਗਲਤ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸੱਤਾ ਹਥਿਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਏਜੰਡਾ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੱਤਾ 'ਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਤ-ਪਾਤ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੰਡਣਾ ਹੈ।

ਨੌਕਰਸ਼ਾਹ, ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਪਤ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਕੇ ਉਭਰਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਹਮਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਛੇੜਛਾੜ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ। ਲਿੰਗ ਵਿਤਕਰਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ LGBTQ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

21ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਅਸੀਂ ਯੁਗਾਂ ਦੇ ਹਾਂ ਵੱਡੀ ਆਬਾਦੀ ਲਈ ਬਰਾਬਰੀ, ਭਾਈਚਾਰਾ, ਵਿੱਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਦੂਰ। ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਹਰ ਸਾਲ ਖਰਾਬ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਧਰਤੀ, ਹਵਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੂਹ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤ ਹੋ ਰਹੇ

ਹਾਂ. ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਤੰਦਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਾਜ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨੈਤਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ

ਅਧੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੁਆਰਥੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ, ਹਮਦਰਦ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ

ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਵਧਣਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਕੋਡ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਨੈਤਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ।

1

ਕੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਸਮਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ

ਕਰਨਾ ਹੈ। -ਥੀਓਡੋਰ ਰੂਜ਼ਵੈਲਟ

ਆਹ! ਇਹ ਜਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਸੂਰਜੀ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਗ੍ਰਹਿ 'ਤੇ, ਅਰਬਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ. ਅੱਠ ਅਰਬ ਧਰਤੀ, ਤੁਸੀਂ 10 ਤੋਂ 24 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਸਾਲ-ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦੇਣਗੇ; ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਜਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਚਲਾਓਗੇ; ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋਣ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣੇ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ.

ਪਰ ਇਹ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਲਈ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਆਪਣੀ ਬਾਲਗਤਾ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਈ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਸਮਾਜਿਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਮਨੋਨੀਤ ਡ੍ਰਾਈਵਰਾਂ

ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਉਤਪਾਦਕ, ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਹੁਨਰ, ਪਰ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਜੀਵਨ ਵੀ। ਚੰਗੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ, ਸੂਝ-ਬੂਝ ਰੱਖੋ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਅਤੇ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਪੱਧਰਾਂ ਵੱਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਰੋਬੋਟ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਰੋਬੋਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਬੁੱਧੀ, ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਤਾਕਤ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ, ਇੱਕ ਵਿਕਸਤ ਜ਼ਮੀਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਰੋਬੋਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਰ ਸਾਡੇ

ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਭਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਤਿੰਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ

ਤਾਕੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਇਹ ਸਵੈ-ਨਿਰੋਧ ਦੀ ਇੱਕ ਦਰਦਨਾਕ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ

ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਕੀ ਹਨ?

ਸਾਡੇ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੈਤਿਕਤਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਨਾ ਕਰਨੇ ਹਨ।

ਕਾਨੂੰਨ, ਧਰਮ, ਭਾਈਚਾਰਾ, ਸੱਭਿਆਚਾਰ, ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੋ ਸਾਹਿਤ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਸਾਡੀ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੁਝ ਵਧੀਆ ਨੁਕਤੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਕਸਤ ਚੇਤਨਾ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਕੁਝ ਮੁੱਦੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੱਚਾਈ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਦਇਆ, ਜੀਵਨ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਨੈਤਿਕ ਮੁੱਲ ਹਨ।

ਉਹ ਇੱਕ ਅੰਤਰੀਵ ਨੈਤਿਕ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜੀਵਨ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ? ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ, ਸਮਾਜਵਾਦ, ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀਅਤ, ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦਾ ਗਣਤੰਤਰ ਚਰਿੱਤਰ, ਨਿਆਂ, ਆਜ਼ਾਦੀ, ਸਮਾਨਤਾ, ਭਾਈਚਾਰਾ, ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਣ, ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਅਖੰਡਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀਆਂ

ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਓ ਕੁਝ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੀਏ।

ਨਿਆਂ - ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ, ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ

ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ ਮਿਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵੋਟਿੰਗ ਜਾਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੇ

ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਆਜ਼ਾਦੀ - ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿਚਾਰ, ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪੂਜਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਮੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਫਿਰਕਿਆਂ, ਧਰਮਾਂ ਅਤੇ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ।

ਸਮਾਨਤਾ-ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ- ਸਾਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿਚ ਇਕਸੁਰਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ, ਕੰਮ ਜਾਂ ਸਾਧਨ ਹੋਵੇ ਸਵੈ-ਪੂਰਤੀ.

ਭਾਈਚਾਰਾ-ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵਧਾਵਾ ਦੇਣਾ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਭਿੰਨ ਸਭਿਆਚਾਰਾਂ, ਧਰਮਾਂ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਫਿਰਕੂ ਅਤੇ ਫੁੱਟ ਪਾਊ ਵਿਹਾਰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਅਕਤੀਗਤ-ਸਮਾਜ ਦਾ ਸਨਮਾਨ - ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਆਦਰ, ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਾਣ-ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ, ਜਿਨਸੀ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ, ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਵਿਕਲਪ.

ਸਾਨੂੰ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪੀਆਂ, ਟੀਚਿਆਂ ਅਤੇ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਦਿਸ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ- ਕੀਮਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਰੋਡ ਮੈਪ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਚੋਣ, ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀਆਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਾਡੀਆਂ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਚਾਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਮਾਜ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ, ਨੈਤਿਕ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਗੇਮ ਖੇਡਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਡ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਖਿਡਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਖੇਡ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰ ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਗੇ। ਹਾਕੀ ਮੈਚ ਦੀ ਹੀ ਉਦਾਹਰਣ ਲਓ। ਇੱਕ ਸਫਲ ਮੈਚ ਖੇਡਣ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਟੀਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਟੀਮ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਟੀਮ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਖੇਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟੀਮ ਦੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਨੇੜਿਓਂ

ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰੈਫਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਖਿਡਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕਰੇ ਜਾਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਾ ਖੇਡੇ।

ਸਮਾਜਿਕ ਸਮੂਹ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਵਾਂਗ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਥੇ ਰੈਫਰੀ ਹਨ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਬਦਲਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੁਢਲੇ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਜਾਂ ਮੁਖੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਭਰੇ ਸਨ। ਢਾਂਚਾਗਤ ਧਰਮ ਦੇ ਉਭਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ

ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਜ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਗਏ, ਸਿਆਸੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਬਣੀਆਂ, ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਗਈਆਂ

ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਧਰਮ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਦਾਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਲੰਬੇ ਦੌਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਸਮੂਹ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਸ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਢਾਂਚਾਗਤ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਨੈਤਿਕਤਾ, ਨੈਤਿਕਤਾ, ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਸੁਆਰਥੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਛੇ-ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਯਾਦ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਬੇਆਬਾਦ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਜੰਮੇ ਹੋਏ ਸਨ? ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਲਾਰਡ ਆਫ਼ ਦ ਫਲਾਈਜ਼ ਵਿੱਚ, ਵਿਲੀਅਮ ਗੋਲਡਿੰਗ ਮਨੁੱਖੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਲਫ਼ ਸਮੂਹ ਦਾ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਆਗੂ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ-ਅੱਗ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ, ਸਹੀ ਸਵੱਛਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ, ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੋ, ਆਦਿ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਸਭਿਅਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਲਗ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਬੰਦਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਘੱਟਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਾਜਿਕ ਹੋਂਦ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ: ਗੰਦਗੀ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਰੁਤਬੇ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ, ਸਮਾਜਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ, ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ, ਅਤੇ ਵਧ ਰਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ- olence. ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਆਪਣੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੇਤਾ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਤੇਜਨਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੇਕਾਬੂ ਲਾਲਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੂਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਵਹਿਸ਼ੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਦੀ ਪਿਆਸ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ, ਰਿਸ਼ਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਵਰਗੀਆਂ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨੈਤਿਕਤਾ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ, ਮਨੁੱਖੀ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ, ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸੁਲਝਾਉਣ, ਅਤੇ ਵਧਦੇ ਸਮਾਜਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪ ਕੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਟੁੱਟਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ, ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਨੈਤਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਬਚਾਅ ਹੈ।

ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੈਤਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਅਨੁ ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਬਿਲੀ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਬਿੱਲੀ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅੱਜ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇ। ਬਿੱਲੀ ਅਨੂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਨੁ ਬਿੱਲੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਫਿਲਮ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਬਿਲੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗੁੱਸਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗਾ?

ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸਮਾਜ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੈਤਿਕ ਫਾਈਬਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਿਹਤਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ

ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨੈਤਿਕਤਾ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾੜੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ

ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਅਤੇ ਜੀਵ-ਵਿਗਿਆਨ, ਉਦਯੋਗੀਕਰਨ, ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ, ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਤੱਕ ਵਿਆਪਕ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ

ਲੰਘਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ, ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੇ ਢੰਗਾਂ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਢਾਂਚੇ, ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਸੁੰਗੜ ਕੇ ਗਲੋਬਲ ਪਿੰਡ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਕੌਮਾਂ, ਭਾਈਚਾਰੇ,

ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਮੂਹ ਹੁਣ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਇਕਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੱਭਿਆਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਯਾਤਰਾ, ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜੀਵਨ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਤਰੀਕਾ ਸਹੀ ਹੈ? ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਉਹ ਅਮਰੀਕੀ ਟੀਵੀ 'ਤੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ? ਧਰਮ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਹੈ. ਕਿਸੇ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਛੋਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਕੀ ਹੈ?

ਇਹ ਇੱਕ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜੋ ਅੱਜ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਕੁਝ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਸਦੀਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਸਮਾਜਿਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼

ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ:

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਮੇਰੇ ਸਹੀ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹਨ?

ਕੀ ਮੈਂ ਇਹ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਆਸਾਨ ਰਸਤਾ

ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਹੈ?

ਕੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਵੇਗਾ?

ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ

ਹਾਂ?

ਕੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੈਨੂੰ ਜਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ?

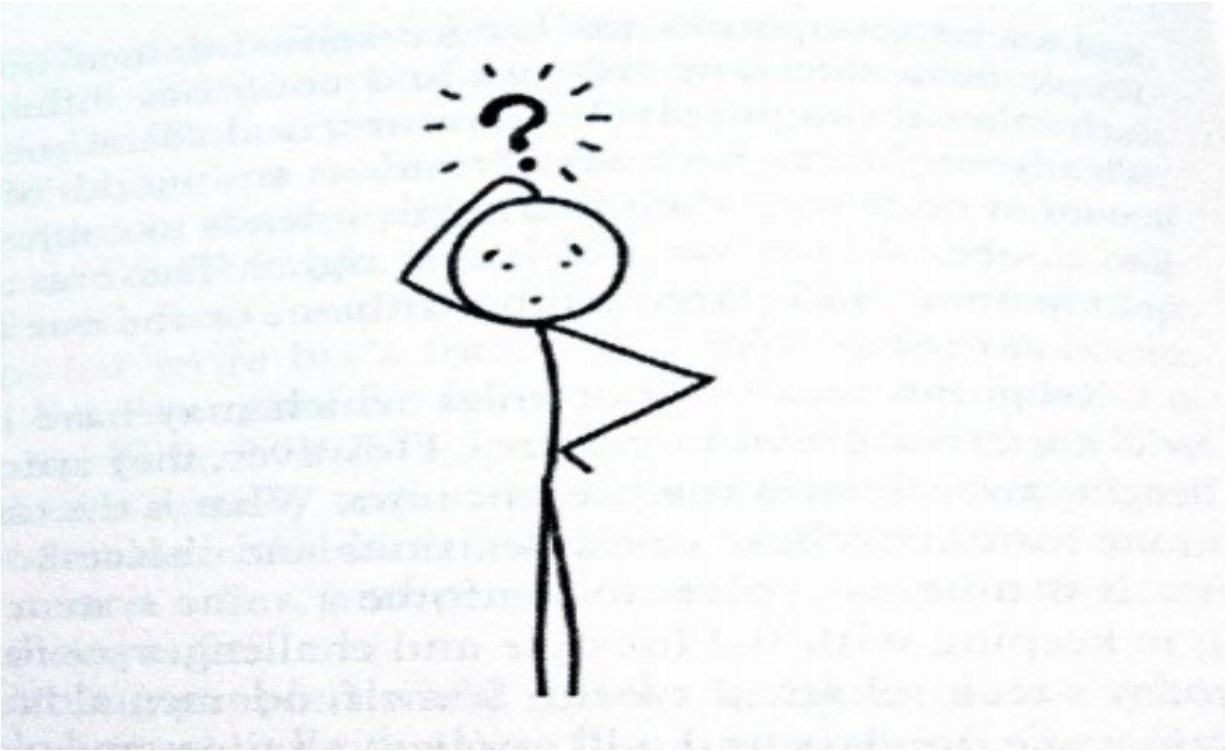

ਕੀ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਭ ਜਾਂ ਅਨੰਦ ਦੇਵੇਗਾ,

ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ?

ਕੀ ਮੈਂ ਨਿਰਭੈ ਹੋ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਕੀ

ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?

ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਜਾਂ ਭਰਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਵਾਂਗਾ?

2

ਇਮਾਨਦਾਰ ਕਿਉਂ ਬਣੋ?

ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਝੂਠ ਨਾ ਬੋਲਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ, ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। -ਜੇਮਸ ਈ. ਫਾਸਟ

ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਸਭ ਧਰਮਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਡਿਆਇਆ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਗੁਣ ਹੈ। ਸਿੱਧੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਹਰ ਕਿਰਿਆ, ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਸਾਡੇ ਨੈਤਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ:

ਅਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਗੁੰਮਰਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਣਉਚਿਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ

ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਨਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਅਸੀਂ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਦਬਾਅ, ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਕਾਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਉਂ ਲੰਘਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹਨ। ਕਈ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੇਈਮਾਨ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਛੋਟੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਕੀ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕੋਈ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਝੂਠ ਨਾਲ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਹਨ:

ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਝੂਠਾ ਲੇਬਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਘਟਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਝੂਠ ਅਕਸਰ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੜੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਝੂਠ ਦਾ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਝੂਠ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਾਡੀ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਰ ਮੈਂਬਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਬੇਈਮਾਨੀ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਆਉ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਅਸਲ-ਜੀਵਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ।

ਇੱਕ ਹੱਕ ਲਈ ਰਿਸ਼ਵਤ

ਨਿੰਮੀ ਦਾ ਪੱਚੀ ਹਜਾਰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮਹਿੰਗਾ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਖੋਹ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਏ

ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸਿਪਾਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮਸਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਵਾਧੂ ਕੰਮ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਿੰਮੀ ਐਫਆਈਆਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣੀ ਪਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਵਜੋਂ ਉਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ:

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਮੰਗਣੀ ਸਹੀ ਸੀ?

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿੰਮੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਕਿਉਂ?

ਨਿੰਮੀ ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਬਦਲ ਚੁਣ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਕੀ ਇੱਥੇ ਵੀ ਸਿਸਟਮ ਦਾ ਕਸੂਰ ਹੈ? ਸਿਸਟਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕੌਣ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਇੱਕ ਗਲਤ ਲਈ ਰਿਸ਼ਵਤ

ਨਿੰਮੀ ਆਪਣੇ ਸਕੂਟਰ 'ਤੇ ਸਵੇਰੇ-ਸਵੇਰੇ ਕਾਲਜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਲੇਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਵਾਜਾਈ ਹੈ। ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕੋਈ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਪੁਲਿਸ ਨਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਚਾਨਕ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੁਕਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿੰਮੀ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਨਿੰਮੀ ਬਹੁਤ ਘਬਰਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਨਾ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿਪਾਹੀ ਫਿਰ ਵੀ ਹੌਸਲਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ। ਫਿਰ ਨਿੰਮੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਛੱਡਣ ਲਈ. ਸਿਪਾਹੀ ਚੁੱਪਚਾਪ ਪੈਸੇ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿੰਮੀ ਰਾਹਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ

ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਚਲਾਨ ਨਹੀਂ। ਆਓ ਇੱਕ ਸੌਦਾ ਕਰੀਏ।

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ:

ਕੀ ਨਿੰਮੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਓਵਰ-ਸਪੀਡ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਿੰਮੀ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਕੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਵਾਜਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਕੀ ਨਿੰਮੀ ਦਾ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ? ਕੀ ਸਿਪਾਹੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਮੰਗੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ? ਨਿੰਮੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਉਸਦੇ ਗੁਆਚੇ ਮੋਬਾਈਲ ਲਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪੱਚੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਲੱਭਣ ਲਈ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਨਿੰਮੀ ਨੂੰ ਓਵਰ ਸਪੀਡਿੰਗ ਲਈ ਫੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕਾਲਜ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ:

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੇਖਦੇ ਹੋ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬੇਈਮਾਨੀ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ?

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਈਮਾਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ?

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣਾ

ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ/ਲੈਣ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ?

ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਦੋਸਤ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ

ਵਰਿੰਦਰ ਕੈਮਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਪਰ ਟਿਊਸ਼ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਅਸ਼ੋਕ ਨੂੰ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸ਼ੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਚੀ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫੜੇ ਨਾ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਰਿੰਦਰ ਕੈਮਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਸ਼ੋਕ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੈ। ਅਸ਼ੋਕ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੋਚੋ:

ਆਪਣੀ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੀ ਵਰਿੰਦਰ ਫੇਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਸੀ?

ਕੀ ਅਸ਼ੋਕ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਸਹੀ ਸੀ? ਕੀ ਉਸਨੇ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਲਈ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ? ਕਿਵੇਂ?

ਜੇਕਰ ਵਰਿੰਦਰ ਨੇ ਕੈਮਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਲਈ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕੀ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ? ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ?

ਜਦੋਂ ਮੈਰਿਟ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤਦੀ

ਵਰਿੰਦਰ ਦੇ ਸਕੂਲ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਸੀਟਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸਖ਼ਤ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਜ਼ੀਫ਼ਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਸ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅੰਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵਧੀਆ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ VIP ਦਾ ਮੁੰਡਾ, ਜਿਸਦੇ ਨੰਬਰ ਘੱਟ ਸਨ

ਉਸ ਨਾਲੋਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਮੋੜ ਕੇ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਰਿੰਦਰ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ:

ਕੀ ਕਾਲਜ ਲਈ ਇੱਕ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ. ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸੀ,ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਸੀਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ?

ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?

ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੀਆਈਪੀ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਾਰਵਾਈ?

ਕੀ ਵਰਿੰਦਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਕੋਸਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸੀਟ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ? ਕਿਉਂ?

ਹੁਣ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ:

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਿੰਦਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ?

ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਮ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਹੈ?

ਸਿਸਟਮ ਕੌਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ?

ਕੀ ਹਨ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ?

ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਕਿਸ ਕੋਲ ਹੈ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੂਰਗਾਮੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਨ?

ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ

ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ-ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕਿਆ ਕਿ ਬੇਈਮਾਨੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਕਿੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਛੂਤਕਾਰੀ ਹੈ। ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਕਦੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਹੁੰਦਾ

ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ

ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਪਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉਦੋਂ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਹਰ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਿੰਮੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਗੁੰਮ ਹੋਏ ਮੋਬਾਈਲ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ।

ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਕਰਨ ਬਦਲੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਮੰਗਣ ਵਿੱਚ ਬੇਈਮਾਨ ਸੀ। ਨਿੰਮੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਬਾਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲ ਕੇ ਅਤੇ ਚਲਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਕੇ ਬੇਈਮਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ।

ਪਿਛਲੀਆਂ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਿੰਦਰ ਨੇ ਕੈਮਿਸਟਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਅਸ਼ੋਕ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਕੇ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਅੰਤਮ ਉਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਵਰਿੰਦਰ ਨੇ ਕੈਮਿਸਟਰੀ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੀ ਖੇਚਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ। ਅਸ਼ੋਕ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਹਿਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਕੇ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ। ਨਾ ਹੀ ਅਸ਼ੋਕ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜੀਵਨ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਲਈ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਕੇ ਬਿਹਤਰ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਵਰਿੰਦਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਕਾਲਜ ਨੇ ਇੱਕ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰਕੇ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੰਕ ਸਨ। ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੂਪ ਸੀ।

ਵਰਿੰਦਰ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਬੇਈਮਾਨੀ ਫੈਲਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਧੋਖੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰੀਏ

ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ. ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਕਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ, ਰਾਜਨੀਤੀ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਗੁਪਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੇ ਹਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਿਆਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਵਰਨੈਂਸ, ਜਨਤਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੜਕਾਂ, ਹਸਪਤਾਲ, ਪੁਲਾਂ ਅਤੇ ਡੈਮਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਲਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਸਿੱਖਿਆ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਮੁੱਖ ਖੇਤਰ।

ਉੱਚ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵੀ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾੜਾ ਵਧਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਭਾਰਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵਿਕਸਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਜ਼ਿਟਰ ਵੀਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੌਂਸਲੇਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉੱਨਤ ਦੇਸ਼ ਭਾਰਤੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਡਿਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਰਸ ਦੁਹਰਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿਦਿਅਕ ਮਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ, ਸਮੁੱਚੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ, ਅਤੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ:

ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਿੰਮਤ ਵਾਲੇ ਹੀ ਖੜੇ ਹੋ ਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੱਚ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਡਰਪੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੱਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਝੂਠ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਦੇ ਤਣਾਅ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਪੱਧਰ ਉੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸਚਿਆਰ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ

ਦੁਨੀਆ. ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਝੂਠ ਬੋਲ ਕੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਵੇਗਾ।

ਬੇਈਮਾਨ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਜ਼ਤ ਗੁਆ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਘੱਟ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਅਤੇ ਘੱਟ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਅਤੇ ਝੂਠ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਗੁਆ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ, ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸੱਦਾ ਵੀ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬੇਈਮਾਨੀ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਬੇਈਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੱਟ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਰਟਕੱਟ ਫੈਰੀ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋਣਗੇ।

ਸੋਚਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਢੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦੀ ਸਰਜਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੋਗੇ ਜਿਸਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ? ਕੀ ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਡਾਕਟਰੀ ਗਿਆਨ ਉਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਆਪਣੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੁਲ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਓਗੇ? ਉਹ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਅਧਿਆਪਕ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਠੇਕੇਦਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸਬ-ਸਟੈਂਡਰਡ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਲਈ ਪੁਲ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ?

ਇੱਕ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀ ਨਕਲੀ ਦਵਾਈਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਮਹਿੰਗੇ ਭਾਅ ਵੇਚਦੀ ਹੈ। ਗੁਣਵੱਤਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਨਕਲੀ ਦਵਾਈਆਂ ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸਿਹਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਦੀ ਜਾਨ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਵਰਿੰਦਰ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਅੱਠਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਠੀਕ ਲੱਗਿਆ? ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਗਿਆ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੀਵਨ ਭਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ? ਕਿਉਂ/ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?

ਇੱਕ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਘਰਾਣਿਆਂ ਤੋਂ ਚੋਣ ਫੰਡ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੋਟਾਂ ਲਈ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਕੇ ਚੋਣਾਂ ਜਿੱਤਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਫਤ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਘਰਾਣਿਆਂ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੰਡ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਦਦਗਾਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟਾਂ ਲਈ ਲਾਭ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਵਪਾਰਕ ਸੌਦਿਆਂ ਦੇ ਠੇਕੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਇਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਉਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਠੇਕਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ)। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਹ ਨਿੰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੁੜੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਾਲਜ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਸੀ।

ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਉਹ ਵੱਡੀ ਹੋਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਈਮਾਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਸਿੱਖੀ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਚੱਕਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁ-ਆਯਾਮੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜੱਜ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨੋਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਰੋਗੇ। ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

ਇੱਕ ਅਸਲ-ਜੀਵਨ ਦੀ ਉਦਾਹਰਨ

ਕਾਵਰੱਤੀ ਟਾਪੂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਦੱਖਣ-ਪੱਛਮੀ ਸਿਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਟਾਪੂਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਲਈ

ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵੀ ਵਿਲੱਖਣ ਹਨ। ਕਾਵਰੱਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਬਹੁਤੇ ਅਮੀਰ, ਸੁੰਦਰ ਜਾਂ ਚੁਸਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਟਾਪੂ ਆਪਣੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਲਈ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ। ਇਸ ਟਾਪੂ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਕਮਾਲ ਦੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਅਤੇ ਨਾਰੀਅਲ ਦੇ ਦਰਖਤਾਂ ਨੂੰ ਉਗਾ ਕੇ ਸਾਦਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਟਾਪੂ ਦੀ ਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਕੈਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਤੋਂ ਡਿੱਗੇ ਨਾਰੀਅਲ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਛੂਹਦਾ ਨਹੀਂ।

 ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਟੂਆ ਸੜਕ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਲੋਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਜਾਂ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅਤੇ

ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਇਸ ਟਾਪੂ ਨੂੰ ਹਰੇ ਭਰੇ ਚਰਾਗਾਹਾਂ ਲਈ ਛੱਡਣ ਦਾ ਇੱਛੁਕ ਹੋਵੇ।

3

ਇਨਸਾਫ਼ ਅੰਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ

ਨਿਆਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸਹੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। -ਥੀਓਡੋਰ ਰੂਜ਼ਵੈਲਟ

ਨਿਆਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਹੈ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਸੱਭਿਅਕ ਸਮਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਭਿਅਕ ਸਮਾਜ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਮਾਜ ਅਰਾਜਕਤਾ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਰਾਜਕਤਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਮਜ਼ੋਰ ਤਬਕਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਨ-ਮਾਲ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਨਿਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਆਸੀ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਸਮਾਜਿਕ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ; ਇਹ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਛੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੋਣਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੁਖਦਾਈ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਕਸਰ ਲੋਕ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ, ਬਗਾਵਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਗੁਣ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਧਾਰਨਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੱਚੇ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੇਬ-ਖ਼ਰਚ ਪੈਸੇ ਮਿਲੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਵੋਗੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਤਾ- ਪਿਤਾ 'ਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਦੂਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਾਲੋਂ ਪੱਖ ਨਾ ਲੈਣ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕਿ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?

ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਾਂ ਲੋੜਵੰਦ ਵਰਗਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ, ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ, ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅੰਦੋਲਨ ਕਿਸੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੱਲ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਵਿਸ਼ਵ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਦਿਵਸ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਭਾਰਤੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਵੰਨ-ਸੁਵੰਨੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨੇਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਨੇ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਸਮਾਜਿਕ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਮੂਹਾਂ ਨਾਲ ਭਾਈਚਾਰੇ, ਧਰਮ, ਜਾਤ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ

ਰਹਿਣ ਸਮਾਜ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਸ ਆਧੁਨਿਕ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਸਮਾਜਿਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖ਼ਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਜਿਕ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਸਲੀ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਆਖਰੀ ਉਦਾਹਰਣ ਗੁਲਾਮੀ ਸੀ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਘਰਾਂ, ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗ਼ੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖਦਾਈ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮਸਲਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੁਕਵੇਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 40 ਮਿਲੀਅਨ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਜਬਰੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਰੰਗ ਅਤੇ ਨਸਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਉਦਾਹਰਨ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਾਲੇ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਸਕੂਲਾਂ, ਘਰਾਂ, ਡਾਕਟਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਗੋਰੇ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਘਟੀਆ ਸਨ। ਸਾਬਕਾ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਓਬਾਮਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਮਿਸ਼ੇਲ ਓਬਾਮਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਬੀਕਮਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਫਰੀਕਨਅਮਰੀਕਨ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਲੱਗ- ਥਲੱਗਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਰੰਗਭੇਦ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੋਰੇ ਨਸਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਮ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਜਾਂ ਨਸਲੀ ਗਰੁੱਪ।ਦੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ

ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਲਿੰਗਕਤਾ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਾਨ ਕੰਮ ਲਈ ਮਰਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਿਤਾ-ਪੁਰਖੀ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ-ਸਾਥੀ ਚੁਣਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ

ਅਤੇ ਨੌਕਰੀਆਂ, ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰੀ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਰਾਸਤ। ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ-

ਲੈਸਬੀਅਨ, ਗੇਅ, ਬਾਇਸੈਕਸੁਅਲ, ਟਰਾਂਸ-ਜਿਨਸੀ, ਅਤੇ ਕਵੀਰ (LGBTQ) ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਕਈ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਂਸਜੈਂਡਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਵਿਤਕਰੇ, ਮਖੌਲ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਪੀਣ ਯੋਗ ਪਾਣੀ, ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਭੋਜਨ, ਰਿਹਾਇਸ਼, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਰਗੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹਨ। ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਬਾਲ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ

ਸਰਕਾਰੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਹਰੀਪੁਰ ਵਿੱਚ ਅੱਠਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਚਾਲੀ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 10 ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਚੰਗੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਸਫਾਈ ਸੇਵਕਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗੰਦੀ ਜੁੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਗੰਧਲੇ ਬੈਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਰਾਬ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਫ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਰਦੀ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਸ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਿਆਦਾਤਰ ਕਲਾਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋਰ

ਬੱਚੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੈਠਣਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਛੁੱਟੀ ਵੇਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਡ-ਡੇ-ਮੀਲ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨਜੀਤ ਵਾਂਝੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਹ ਮੁੜ- ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤੀ ਕੁੜੀ ਜੋ ਆਪਣਾ ਹੋਮਵਰਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਬਕ ਸਿੱਖਣ ਬਾਰੇ ਖਾਸ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਅਧਿਆਪਕਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬ ਜਾਣਦੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਉਸਦੀ ਵਰਦੀ ਦੋ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਗੰਦੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਧੋਣ ਅਤੇ ਇਸਤਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੇ

ਜਿਹੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਬਾਥਰੂਮ ਹੈ। ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ, ਮਨਜੀਤ ਨੂੰ

ਸਕੂਲ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ- ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਥਰੂਮ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕ ਉਸਦੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਪਤਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਸਹੇਲੀ ਸੁੰਦਰੀ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਗਾਇਕਾ ਹੈ ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਧਿਆਪਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਯੋਗ ਵਰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ:

ਕੀ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬਰਾਬਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਜਾਤ ਜਾਂ ਧਰਮ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ?

ਕੀ ਪਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ?

ਕੀ ਸਮਾਜ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੀਵੇਂ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ?

ਕੀ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜੀਤ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ ਉਸ ਦੇ ਮਾੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ? ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕੌਣ ਹੈ?

ਤੁਸੀਂ ਮਨਜੀਤ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰੀ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?

ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਸਲਵਾਦ

ਫਰੀਦਾ ਨੂਰਪੁਰ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਨੌਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਰਵਾਸ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਕਲੌਤੀ ਮੁਸਲਿਮ ਲੜਕੀ ਹੈ। ਫਰੀਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸਕਾਰਫ਼ ਪਹਿਨਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਟਿਫ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ-ਭਾਰਤੀ ਭੋਜਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਹਿਕ ਪੰਜਾਬੀ ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰਲੇ ਪਾਸੇ ਸਮਝਿਆ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਉਸਦੇ ਸਕਾਰਫ਼, ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਕੁਝ ਮਠਿਆਈਆਂ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਅਤੇ ਕਮਲਾ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੀ ਕਮਲਾ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮਠਿਆਈ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ। ਫਰੀਦਾ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਰੋਣ ਲੱਗੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਕੂਲੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ।

ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ:

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਭਿਆਚਾਰਾਂ, ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਅਤੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਂ ਮਾੜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ?

ਕੀ ਭੋਜਨ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਕਾਇਆ ਜਾਵੇ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮੈਕਡੋਨਲਡ ਬਰਗਰ, ਦਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਪੀਜ਼ਾ ਕੌਣ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਸਲਵਾਦ

ਸੁਹੇਲ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਂ ਜਾਂ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਦੇ ਲਹਿਜ਼ੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕੁਝ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਸ ਦੀ ਪੱਗ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਮਾਸਾਹਾਰੀ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਜਮਾਤੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ

ਕੁਝ ਪਛੜੇ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੁਹੇਲ ਵਰਗਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਕੂਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਲੂਕ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਭੇਦਭਾਵ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ:

ਗੋਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਸੁਹੇਲ ਪ੍ਰਤੀ ਨਸਲਵਾਦੀ ਵਤੀਰੇ ਦੇ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹਨ?

ਸੁਹੇਲ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?

ਨਸਲਵਾਦ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਨਤੀਜੇ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖਰੇ ਹਨ? ਕਿਉਂ?

ਕੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਸਲਵਾਦ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ? ਕਿਉਂ?

ਇਹਨਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ:

ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੈਨੇਡਾ, ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂ ਕੰਮ ਲਈ Zealand. ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੱਟ ਇਨਸਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਦੇਖੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੋਗੇ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ?

ਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਹਨ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ?

ਇਤਿਹਾਸ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕਲੱਬਾਂ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਇੱਕ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਬਸਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਕੀ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੌਮੀਅਤ ਜਾਂ ਨਸਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਉਸੇ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰਘਟੀਆ ਸਮਝਣਾ ਸਹੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹੋਗੇ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਕੀ ਚਮੜੀ ਦਾ ਰੰਗ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਨੱਕ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਘਟੀਆ ਜਾਂ ਉੱਤਮ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂ?

ਅਗਿਆਨਤਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪੱਖਪਾਤ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਤੀ, ਨਸਲ, ਨਸਲ, ਧਰਮ ਜਾਂ ਕੌਮੀਅਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਇੱਕ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ, ਨਸਲ, ਜਾਤ ਜਾਂ ਨਸਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਚਮੜੀ ਦੇ ਰੰਗ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਧਰਮ, ਭਾਸ਼ਾ, ਪਹਿਰਾਵੇ ਜਾਂ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਂ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬ ਜਾਂ ਦੱਖਣ ਦੇ ਲੋਕ ਉੱਤਰ-ਭਾਰਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ?

ਨੇਪਾਲੀ ਮੂਲ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ, ਤੇਨਜ਼ਿੰਗ ਨੋਰਗੇ, 1953 ਵਿੱਚ ਮਾਊਂਟ ਐਵਰੈਸਟ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਟਾਈਮਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 20ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ 100 ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ।

ਦੱਖਣ-ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ, ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਹੈ। ਉੱਤਰ-ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਸਮੂਹਿਕ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ 'ਮਦਰੱਸੀ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੇਠਾਂ ਇਹਨਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ

ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਦੱਖਣ-ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਾਮ ਰੌਸ਼ਨ ਕੀਤਾ।

1930 ਵਿੱਚ ਨੋਬਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤੀ, ਏਸ਼ੀਆਈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਗੋਰੇ ਵਿਗਿਆਨੀ, ਡਾ. ਸੀ.ਵੀ. ਰਮਨ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਦੇ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਨੂੰ ਵੀ 1983 ਵਿੱਚ ਨੋਬਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੋਮੀ ਜਹਾਂਗੀਰ ਭਾਭਾ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪਰਮਾਣੂ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸਨ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਖੋਜ ਸੰਸਥਾਵਾਂ-ਟਾਟਾ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਫੰਡਾਮੈਂਟਲ ਰਿਸਰਚ ਅਤੇ ਭਾਭਾ ਐਟੋਮਿਕ ਰਿਸਰਚ ਸੈਂਟਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਉਹ ਪਾਰਸੀਆਂ ਦੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।

ਏਪੀਜੇ ਅਬਦੁਲ ਕਲਾਮ, ਭਾਰਤ ਦੇ 11ਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਇੱਕ ਏਰੋਸਪੇਸ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸਨ। ਉਹ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਮਿਜ਼ਾਈਲਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ, ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਿਜ਼ਾਈਲ ਮੈਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਸਾਰੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਵਿਅਕਤੀ ਉਹਨਾਂ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਜਿਹਨਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੇ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਅਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੋਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਨੀਂਹ ਇੱਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੂਫੀ ਸੰਤ ਹਜ਼ਰਤ ਮੀਆਂ ਮੀਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਕੇ, ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤ ਸਭੈ ਏਕੋ ਪਹਿਚਾਨਬੋ।” (ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝੋ।)

"ਨਾ ਕੋ ਹਿੰਦੂ ਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨ."

(ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਜਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਹੀਂ, ਭਾਵ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ)

"ਅਵਲ ਅੱਲ੍ਹਾ ਨੂਰ ਉਪਾਇਆ, ਕੁਦਰਤ ਕੇ ਸਬ ਬੰਦੇ।

ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਬ ਜਗ ਉਪਜਾਏ, ਕੌਨ ਭਲੇ ਕੋ ਮਾਂਡੇ।"

(ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਹੈ।

ਬੀ ਆਰ ਅੰਬੇਡਕਰ, ਰਾਬਿੰਦਰਨਾਥ ਟੈਗੋਰ, ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ, ਜੋਤੀਬਾ ਫੂਲੇ ਅਤੇ ਬੇਗਮ ਰੋਕੀਆ ਵਰਗੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂਆਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਸੁਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਲਈ ਲੜਾਈ ਲੜੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

4

ਆਦਰ

ਇੱਜ਼ਤ ਦਾ ਹੱਕ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਿੱਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। -ਵਾਸਿਲ ਸੋਹਕੋਮਲਿਨਸਕੀ

ਆਦਰ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਮੁੱਲ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਆਦਰ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ; ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ, ਸੱਚੇ, ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੋ। ਆਦਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਕਰਤੱਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ। ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਗੁਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਦਰ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੀਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੀ ਲਾਈਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਸਾਡੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਆਦਰ ਕੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਡਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਿਸੇ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ? ਕੀ ਆਦਰ ਨੂੰ ਕਾਰਕਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨ, ਦੌਲਤ, ਚਮੜੀ ਦਾ ਰੰਗ, ਜਾਂ ਲਿੰਗ? ਕੀ ਇੱਜ਼ਤ ਸਿਰਫ਼ ਜਾਤ-ਪਾਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹਨ, ਤਾਕਤਵਰ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਹਨ? ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਭਿਆਚਾਰ ਕਿਵੇਂ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ, ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ, ਦੂਜੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ, ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਾਂ ਹੇਠਲੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਦਰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਰਹਿਤ ਹੋਣ, ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨੀ

ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:

ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸੁਆਰਥੀ ਹੋਣਾ.

ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ, ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਬਣਾਉਣਾ

ਗੜਬੜ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ, ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ।

ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਵਿਵਹਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਰੁੱਖੇ ਵਿਸਫੋਟ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਧਮਕੀਆਂ, ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਣਾ ਅਤੇ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ।

ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਨੁਕਸ ਲੱਭਣ, ਅਪਮਾਨ ਜਾਂ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਚੁਟਕਲੇ ਅਤੇ ਵਿਅੰਗ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨਾ।

ਧਮਕੀਆਂ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਜਾਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਬਦਬਾ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਵਿਵਹਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ।

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਆਦਰ ਆਵੇਗਾ. ਆਦਰ ਦੇ ਯੋਗ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ ਸਵੈ- ਮਾਣ ਕਮਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹੋ, ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਚੋਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੂਸਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹੀ ਉਮੀਦ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੀ ਬਦਸੂਰਤ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਆਦਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਆਦਰ ਕਰਨਗੇ।

ਯਕੀਨ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਕਮਾਉਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ. ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਲ ਝੁਕ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾ ਤਾਂ ਝੂਠ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਗੁਆ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਕਮਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ।

ਝੂਠ ਜਾਂ ਪੂਰਵ- ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਅਤੇ ਆਦਰ ਗੁਆ ਬੈਠੋਗੇ।

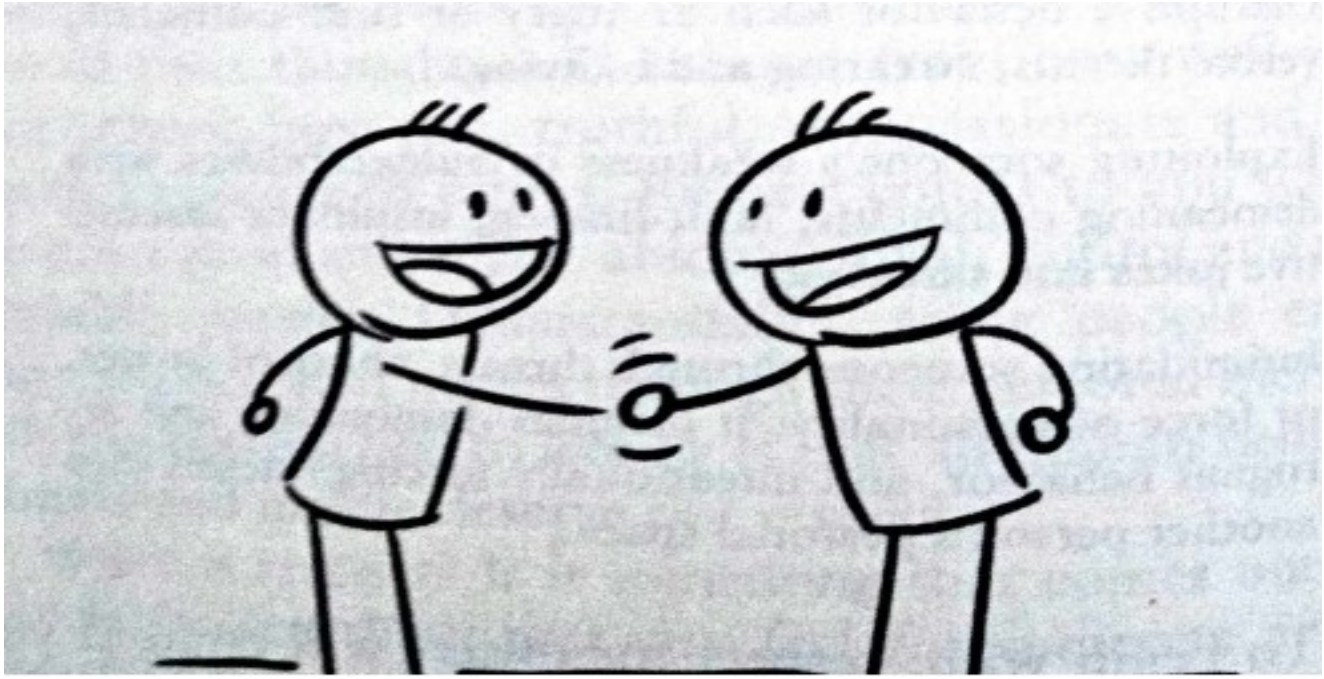

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਬੇਈਮਾਨ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ -

ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ:

ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਨਾ ਉਡਾਓ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਨਾ ਉਡਾਓ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੇੜੋ।

ਅਪਾਹਜ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਆਦਰ ਦਿਖਾਓ; ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ ਹਨ।

ਸਮਾਜਿਕ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਨੀਵੇਂ ਦਰਜੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਨਾ ਸਮਝੋ, ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਸਹਾਇਕਾਂ, ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ, ਰਿਕਸ਼ਾ ਚਾਲਕਾਂ,

ਬੱਚਿਆਂ, ਵੇਟਰਾਂ ਅਤੇ ਚਪੜਾਸੀ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਓ।

ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ 'ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ' ਅਤੇ 'ਧੰਨਵਾਦ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ।

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫ਼ੋਨ ਕਾਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੋਬਾਈਲ 'ਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੋ. ਗੱਪ-ਸ਼ੱਪ ਆਖਰਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਆਦਰ

ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝੋ-ਮਨੁੱਖ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਦੂਜੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਦੇਸ਼, ਨਸਲ, ਨਸਲ, ਭਾਸ਼ਾ, ਧਰਮ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਰੁਤਬੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਡਰ, ਜ਼ੁਲਮ, ਤਸ਼ੱਦਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਕੋਈ, ਔਰਤਾਂ ਸਮੇਤ, LGBTQ, ਅਪਾਹਜ, ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਨਿੱਜੀ ਮਤਭੇਦਾਂ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਿਭਿੰਨ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ, ਸਭਿਆਚਾਰਾਂ, ਨਸਲਾਂ ਅਤੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਸਾਰੇ ਬਰਾਬਰ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਸ਼, ਨਸਲ, ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਜਾਂ ਧਰਮ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਚਮੜੀ ਦਾ ਰੰਗ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਵੱਖਰਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਆਦਤਾਂ ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਝੁਕਾਅ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਰਾਬਰ ਚੰਗੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਕੌਮ, ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਸੰਸਾਰ ਵੀ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਣ ਹੈ।

ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ। ਹਰ ਕੋਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਖੋ- ਵੱਖਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਰੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਮਾਨ, ਨਿੱਜੀ ਹਮਲੇ ਜਾਂ ਝਗੜੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਝੂਠੇ ਇਨਪੁਟਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਟੀਰੀਓਟਾਈਪ ਨਾ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਗੰਦਾ ਕਹਿਣਾ, ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਲੇਬਲ ਦੇਣਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਛੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਕੇ ਬੇਈਮਾਨ ਕੌਮ ਬੇਈਮਾਨ, ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਹੈ।

ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਆਦਰ

ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ, ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ, ਅਤੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਜ਼ਰਬਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯੋਗ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਅਜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਅਚਨਚੇਤ ਅਤੇ ਆਵੇਗਸ਼ੀਲ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਆਰ, ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਮਾਪੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕਮੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸੰਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਨੂੰ ਮਦਦ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਵਧਾਓ। ਬਚਾਅ ਸਹਿਯੋਗ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ?

ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ

ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ। ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ; ਲੜਕੇ ਅਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਖੁਰਾਕ, ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਘਰੇਲੂ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਰਦ ਅਤੇ ਔਰਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੜਕੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਕਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ.

ਧਮਕੀਆਂ ਜਾਂ ਹਿੰਸਾ ਰਾਹੀਂ ਕੁੜੀਆਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਦਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਹਲਾ, ਸਮਾਜਿਕਤਾ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਦਾ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਹੱਕ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਲੜਕਿਆਂ ਦਾ।

ਕੁੜੀਆਂ ਪਕਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਉਂ?

ਮੁੰਡੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?

ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰੋ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਨਾ ਸਮਝੋ ਜੋ ਪਕਾਉਣ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਦੀ ਵਸਤੂ ਸਮਝਣਾ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੈ। ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨਾ, ਰੁੱਖੇ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨਾ, ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨਾ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਣਾ, ਲਗਾਤਾਰ ਫੋਨ ਕਾਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਕਲਿੱਕ ਕਰਨਾ ਨਿਰਾਦਰ, ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਨਗਨ ਤਸਵੀਰਾਂ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਪੋਸਟ ਕਰਨਾ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ।

ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ

ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਛੋਟਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਵੱਡਾ, ਸਮੂਹ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰੇ। ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਮੂਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਪੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ

ਲਈ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਘੰਟੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਸ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ, ਕਾਲਜ, ਦਫ਼ਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਮੂਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸਰਵੋਤਮ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਸਹਿ-ਹੋਂਦ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਹਿਰ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਰਗੇ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹਰੇਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ। ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਹਨ ਨਾ ਚਲਾਓ। ਆਪਣਾ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੰਸ ਹਰ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਰੁਕੋ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਜਾਓ। ਹਿੱਟ ਐਂਡ ਰਨ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਲਾਲ ਬੱਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜੰਪ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸਾਈਲੈਂਸਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤ ਵਜਾਉਣ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਜਨਤਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਮਾਰਕਾਂ, ਦੀਵਾਰਾਂ, ਪਖਾਨਿਆਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਰਚ ਕੇ ਜਾਂ ਲਿਖ ਕੇ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕਵਰ ਅਤੇ ਸਕ੍ਰੈਚਡ ਪੇਂਟ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਨਤਕ ਟਾਇਲਟ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਗ੍ਰੈਫਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਹੋ? ਜਨਤਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਸਮਾਜ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੁੰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ. ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਬਚਣ ਲਈ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਾਦਰ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਗੁੰਡੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ ਜੋ ਲੋਕਾਂ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਨੈਤਿਕਤਾ, ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੁੱਖੇ ਜਾਂ ਅਵੇਸਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, 'ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹਾਂ'।

ਅਪਮਾਨ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨਾਲ ਬਦਲਾ ਨਾ ਲਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫੜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਰੁੱਖੇਪਣ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ

ਤਾਕਤ ਦੀ ਨਕਲ ਹੈ।

ਰੁੱਖੇਪਣ ਦਾ ਕਦੇ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿਓ। ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਬਦਤਮੀਜ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਤੁਸੀਂ, ਉਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਲਓ, ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਚਲੇ ਜਾਓ।

ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਮੌਜ਼ਾਂ

ਸੁਨੀਲ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਸਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਿਆਦ ਦੁਹਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਬੌਸ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗਣਿਤ ਦੀ ਕਲਾਸ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਅਧਿਆਪਕ ਬਲੈਕਬੋਰਡ 'ਤੇ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸੁਨੀਲ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਉਸ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੱਸ ਪਏ। ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਹਾਸੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛਿਆ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਨੀਲ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਕਲਾਸ ਨੂੰ ਕੌਣ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਕਜ ਨੇ ਹਿੰਮਤ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਨੀਲ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਸੁਨੀਲ ਨੂੰ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੁਨੀਲ ਨੇ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਕਜ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਬਕ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਸੁਨੀਲ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਹਾਸਾ-ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਕੇ ਕੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੇ ਖ਼ਿਆਲ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?

ਕੀ ਸੁਨੀਲ ਵੱਲੋਂ ਪੰਕਜ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਹੈ? ਆਪਣੇ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਨੀਲ ਆਪਣੇ ਰਵੱਈਏ ਕਾਰਨ ਅਸਫਲ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸੁਨੀਲ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦਮੀ ਦੇਖਦੇ ਹੋ?

ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸੁਨੀਲ ਦਾ ਵਰਤਮਾਨ ਰਵੱਈਆ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਬਣੇਗਾ?

ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡਾ ਰਵੱਈਆ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਮਜ਼ਾਕ ਜਾਂ ਸਤਿਕਾਰ? ਕਿਉਂ?

ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਘਾਟ

ਟੀਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੰਦਰਵੇਂ ਜਨਮਦਿਨ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਾਅਵਤ ਰੱਖੀ। ਸਾਰੇ ਮਿਊਜ਼ਿਕ 'ਤੇ ਡਾਂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘਰੇਲੂ ਸਹਾਇਕ, ਰੇਖਾ, ਜਨਮਦਿਨ ਦਾ ਕੇਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਮਹਿਮਾਨ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਸੰਤੁਲਨ ਗੁਆ ਬੈਠਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਟੀਨਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਦੀ ਹੈ। ਰੇਖਾ ਦੁਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟੀਨਾ ਨੇ ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗਰੀਬ ਹੈ। ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਨੇ ਕੇਕ ਸੁੱਟਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੀ? ਟੀਨਾ ਨੇ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਬੇਢੰਗੇ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਟੀਨਾ ਲਈ ਸਾਰੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੇਖਾ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸੀ?

ਕੀ ਰੇਖਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ?

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਖਾ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ? ਕੀ ਲੋਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ?

ਸੋਚੋ ਕਿ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਰਿਕਸ਼ਾ ਚਾਲਕਾਂ, ਸਫ਼ਾਈ ਸੇਵਕਾਂ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 'ਤੁਸੀ' ਜਾਂ 'ਆਪ' ਦੀ ਬਜਾਏ 'ਤੂ' ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ?

ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਓਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਤਨਖਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂ?

ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ

ਦਿਨਕਰ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਲੂਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੁਤਬਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਉਸਨੂੰ ਭੋਜਨ ਪਰੋਸਣ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋਣ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ। ਦਿਨਕਰ ਘਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਖੇਡਣ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਹਿਪਾਠੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਝਿੜਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੜੀਆਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਦਿਨਕਰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਕੱਪੜੇ ਧੋਣੇ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨਾ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ? ਕਿਉਂ?

ਕੀ ਲੋਕ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਘਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕਿ ਗਲੀ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿਪਾਠੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗੀ? ਜਾਂ ਇਹ ਦਿਨਕਰ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੈ? ਉੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਯਤਨ ਕਰੋਗੇ?

ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਆਦਰ

ਨੀਰਾ ਅਤੇ ਮਨੀਸ਼ ਦੋਸਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅਕਸਰ ਇਕੱਠੇ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨੀਰਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਨ, ਫਿਲਮਾਂ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਆਈਸਕ੍ਰੀਮ ਖਾਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਮਨੀਸ਼ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਗਈ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਬਾਹਰ ਗਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਮਨੀਸ਼ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਨੀਰਾ ਨੇ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਮਨੀਸ਼ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਕੁੜੀਆਂ ਜਦੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਨੀਰਾ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਤੋੜ ਲਿਆ। ਮਨੀਸ਼ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੂੜ੍ਹੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਫੈਲਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੀਸ਼ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ

ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੀਰਾ ਡਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਮਨੀਸ਼ ਨੇ ਨੀਰਾ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ?

ਕੀ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਨੇੜਤਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ?

ਨੀਰਾ ਨੂੰ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੀ ਮਨੀਸ਼ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਸੀ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ?

ਕੀ ਨੀਰਾ ਦਾ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਸੀ? ਉਹ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੜੇ ਜੋਖਮ ਲੈ ਰਹੀ ਸੀ?

ਕੀ ਨੀਰਾ ਨੇ ਮਨੀਸ਼ ਦੇ ਬਲੈਕਮੇਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸਨਮਾਨ ਦਿਖਾਇਆ? ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮਨੀਸ਼/ਨੀਰਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ?

ਮਤਭੇਦਾਂ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ

ਸੀਰਤ ਅਤੇ ਕੀਰਤ ਦੋਵੇਂ 10ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਨ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਰਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਲੜਕੀਆਂ ਡੂੰਘੇ ਧਾਰਮਿਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਸੀਰਤ ਧਰਮ A ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕੀਰਤ ਤੁਰੰਤ ਇਹ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ B A ਨਾਲੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਸੀਰਤ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਕੇ ਉਸਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਦੋਨੋਂ ਕੁੜੱਤਣ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹਨ. ਕਲਾਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੱਖ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਧਰਮ A ਜਾਂ B ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਜਲਦੀ ਹੀ, ਕਲਾਸ ਦੋ ਲੜਾਕੂ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ

ਕੀ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਜੇ ਕੋਈ ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰੱਬ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?

ਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ?

ਕੀ ਕੁਝ ਧਰਮ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹਨ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਲੜਾਕੂ ਸਮੂਹਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਆਤਮ ਨਿਰੀਖਣ

ਨੈਨਸੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਗਈ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਕੂਟਰ ਲਈ ਪਾਰਕਿੰਗ ਸਲਾਟ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਾਰਕ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਪਰਤਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਬੁੱਢੇ ਸੱਜਣ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਨੈਨਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਮਾਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਕੂਟਰ ਹਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨੈਨਸੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਕੂਟਰ ਕਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲਕ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਇਮਾਨਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਢੱਕਣ ਸੀ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਪਿਕਨਿਕ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਘਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲ ਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਸਗੋਂ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠ ਬੋਲ ਕੇ ਆਪਣਾ ਨਿਰਾਦਰ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।

ਬੈਨ ਆਪਣੀ ਕਲਾਸ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਉਤਸੁਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੈਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੀਅਰ ਗਰੁੱਪ ਦੀ ਅਣਉਚਿਤ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਮੰਗ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਘਾਟ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਪੀਅਰ ਗਰੁੱਪ ਨੇ ਵੀ ਬੇਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਧਿਆਪਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜੇ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਨੀਨਾ ਦੇ ਦੋਸਤ ਉਸ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਨੀਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜਦੀ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨੀਨਾ ਉਸ ਦਾ ਪੱਖ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਵੀ ਉਡਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਨੀਨਾ ਦੇ ਦੋਸਤ ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਨੀਨਾ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨੀਨਾ ਨੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਕੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖੀ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਨਿਰਾਦਰ ਦੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ

ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਭਿਅਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਭਿਆਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਡਿਸਪੋਸੇਬਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ। ਬਸਤੀੀਕਰਨ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਮੋੜ ਕੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲੋਨੀ ਵਿੱਚ. ਇਹ ਆਰਥਿਕ ਲਾਭ ਲਈ ਜਾਂ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਖੋਜ. ਯੂਰਪੀਅਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ, ਅਫਰੀਕਾ, ਏਸ਼ੀਆ (ਭਾਰਤ ਸਮੇਤ) ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਬਸਤੀਆਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਸਤੀਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨੌਕਰ ਜਾਂ ਗੁਲਾਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਵੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਨਸਲਵਾਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਬਹਿਸਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉੱਚ ਗਰੀਬੀ ਦਰ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਸਲਵਾਦ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀਕਰਨ ਨੇ ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਸਲੇਰੀ ਅਬੋਲੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ।

ਭਾਰਤ ਦੀ ਜਾਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸਮਾਜਿਕ ਸਮੱਸਿਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਨੀਵੀਂ ਜਾਤ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨੀਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੀਵੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸਨਮਾਨ, ਮੁੱਢਲੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨੀਵੀਂ ਜਾਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਜਾਂਦੇ ਇਸ ਨਿਰਾਦਰ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਹੁਣ ਕਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਸੰਖੇਪ

ਲੋਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਤਾਂ ਹੀ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਚਾਰਾਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਲਈ ਆਪਸੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿਖਾਉਣ।

ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਔਰਤਾਂ, ਹੇਠਲੇ ਸਮਾਜਿਕ ਦਰਜੇ ਦੇ ਲੋਕ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਨੌਜਵਾਨ, ਅਜਨਬੀ,

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਸਲਾਂ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕ।

ਸਟੀਰੀਓਟਾਈਪਿੰਗ ਖਾਸ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਤਕਰੇ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਸਮਾਨਤਾ, ਭਾਈਚਾਰਾ, ਮਾਣ, ਅਤੇ ਵਧਣ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਵਰਗੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਤਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਗੇ।

ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਦਰ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ, ਦੋਸਤਾਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸਥਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

5

ਦਇਆ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ

ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦਇਆ ਲੋੜਾਂ ਹਨ, ਵਿਲਾਸਤਾ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਜਿਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ---ਦਲਾਈ ਲਾਮਾ

ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ।

ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੋਗੇ? ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਯਾਤਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ. ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰੋਗੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਯਾਤਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹੋ। ਦਿਆਲੂਪਣੇ ਵਿਚ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਮਦਰਦੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂਗੇ. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤਕਰਦਾ ਹੈ। ਦਿਆਲੂ ਵਿਵਹਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲਿਆ ਕੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖੋ। ਜਿਸ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਬੈਂਕ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਦਿਨ, ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਸਹਿਪਾਠੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮਾਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਲੱਭੇਗਾ। ਇਸ ਤਰਕ ਨਾਲ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦੋਵੇਂ ਫੈਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਹੈ:

'ਜੋ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ'।

ਕਦੇ-ਕਦੇ ਤੁਸੀਂ ਉਲਝਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂਪਣਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸੋਚੋ ਕਿ ਨਿਆਂ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰੋ। ਪਰ ਦਿਆਲੂਪਣਾ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਗੁੱਸੇ, ਠੇਸ, ਬਦਲੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤਰਸ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਸੋਚੋ.. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੁਆਫੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਹਰ ਬੱਚਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਮਾਪੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਹਰ ਵਾਰ ਦਇਆ ਨਾਲੋਂ ਇਨਸਾਫ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਇਆ ਨਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੋਚ ਕੇ ਵਰਤਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਹਮਦਰਦੀ ਦਿਆਲੂਪਣਾ ਵੱਲ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਗਲਤ ਚੋਣ. ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਤਬਕੇ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਦੇ ਰੁੱਖੇ ਅਤੇ ਹਮਲਾਵਰ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਾਰਨ ਕਠੋਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੜਕਾ ਜੋ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਔਖੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੂਲ ਅਮਰੀਕੀ ਕਹਾਵਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,

'ਉਸ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ --- ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੀਲ ਚੱਲੋ।'

ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 'ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ' ਕਿ ਕੁੜੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚਦੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਹੜੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਹਮਲਾਵਰ ਹਨ, ਕਿਹੜੇ ਧਰਮ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ 'ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ'। ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਦੇਣਗੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਈ ਮਿੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਣਜਾਣ ਅਤੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਮੂਹਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਕਰਨ, ਸਾਡੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸੱਚਾ, ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸੁਣਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਆਓ ਆਪਾਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਖੁੱਲੇ ਰਹੀਏ; ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਨਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ। ਇਹ ਸੰਚਾਰ ਲਈ ਅਧਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹਮਦਰਦੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ਼ਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਸਾਰੇ ਕਬਾੜ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦਿਓ ਜੋ ਸਮਾਜ ਨੇ 'ਹੋਰ' ਧਰਮਾਂ, ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਝੂਠ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਈ ‘ਹੋਰ’ ਨਹੀਂ; ਸਿਰਫ਼ ਸਾਨੂੰ.

ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਵਿਵਹਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਮਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਰ ਲੋਕ; ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਦਿਆਲੂ ਹੋਣਾ ਅਤੇ

ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ. ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੀਏ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾ ਕਰੀਏ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚੇ। ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਦਇਆ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਦੋਸਤਾਂ, ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਨਬੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਆਮ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨਾ ਚੰਗੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹੇ- ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

ਦਇਆ

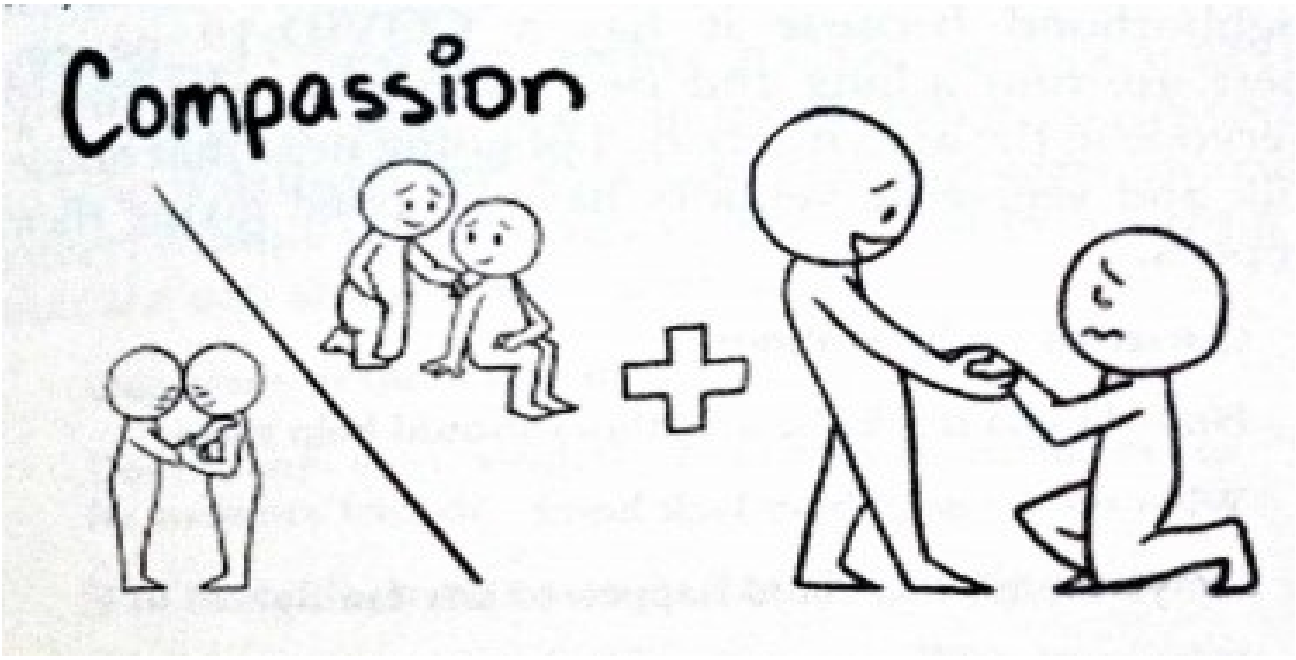

ਭੁੱਖਿਆਂ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ

ਕਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਕੋਲ ਆਸਰਾ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨੀਲਮ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖਾਣੇ ਦੇ ਪੈਕੇਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਰਾਸ਼ਨ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਰਫਿਊ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਸ਼ਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਬਾਰੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ।

ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੀਲਮ ਨੇ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ?

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਸਹੀ ਸੀ?

ਕੀ ਮਾੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ?

ਕੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਦਇਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਲੌਕਡਾਊਨ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਕਰੋਨਾ ਦਾ ਡਰਾਉਣਾ

ਸਿਹਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੋਵਿਡ -19 ਮਰੀਜ਼ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਬਾਲਗ ਅਤੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਦੇਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਤੁਹਾਡੇ ਖ਼ਿਆਲ ਵਿਚ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਇੱਥੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਘਾਟ ਹੈ?

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰੋਗੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਹੈ-

ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਚੋਰੀ

ਨਰੇਸ਼ 5ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੈ। ਉਹ ਛੁੱਟੀ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਰਾਹੁਲ ਦੇ ਟਿਫ਼ਨ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਣਾ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਫੜਿਆ ਗਿਆ। ਰਾਹੁਲ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਰੇਸ਼ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਈ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ:

ਨਰੇਸ਼ ਨੇ ਭੋਜਨ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਓ।

ਦੂਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਲਾਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਕੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿਓ।

ਉਸਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਲਾਓ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁੱਛੋ, ਇਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਹੈ।

ਦੋਨਾਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਨਰੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਾਹੁਲ ਤੋਂ ਮਾਫੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕਹੋ।

ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰੋ।

ਸਾਂਝਾ ਕਰੋ

ਮਨਜੀਤ ਤੇ ਸ਼ਿਰੀਨ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੀਰੀਨ ਦੀ ਮਾਂ ਬਿਮਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਉਸ ਲਈ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਕੂਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਟਿਫ਼ਨ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਨਜੀਤ ਆਪਣੇ ਟਿਫਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਖਾਣਾ ਲਿਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸ਼ਿਰੀਨ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕੇ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਮਨਜੀਤ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਟਿਫਨ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਮਦਰਦੀ ਜਾਂ ਦਾਨ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ?

ਕੀ ਮਨਜੀਤ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗੀ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਨਜੀਤ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਾਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗਾ?

ਕੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦਇਆ ਦਾ ਲਾਭ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਵੇ?

ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ

ਜਗਨ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸਥਾਨਕ ਬੱਸ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਗਨ ਪਹਿਲਾਂ ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਸੀਟ ਲੱਭ ਸਕੇ। ਬਹੁਤੇ ਦਿਨ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਜਾਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੀਟ ਦੇ ਖੜ੍ਹੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਇਸ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਸਮਝਦੇ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹੱਸਦੇ ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰੇਨਾਂ, ਬੱਸਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੀਟ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੱਦਾਂ ਲੱਗੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਦਾਦੀ ਨੂੰ ਬੱਸ ਰਾਹੀਂ ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਪਿਆ?

ਕੀ ਜਗਨ ਦੇ ਦੋਸਤ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਹਾਰਕ ਹਨ?

ਸਮਾਨਤਾ

ਥਾਮਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਹਨ, ਐਮੀ ਅਤੇ ਡੇਜ਼ੀ। ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਨਾਸ਼ਤੇ ਨਾਲ ਦੁੱਧ ਦਾ ਗਲਾਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਚਿਕਨ ਪਕਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਥਾਮਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਟੁਕੜੇ ਚੁਣਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਖਾਣਾ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਲੜਕਿਆਂ ਅਤੇ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣ ਲਈ ਲੜਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਥਾਮਸ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਦ ਬਿਹਤਰ ਭੋਜਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਥਾਮਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵੰਡ ਸਹੀ ਹੈ?

ਕੀ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਲੜਕਿਆਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

ਕੀ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ?

ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮਰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਮੀ ਹੈ?

ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰੋਗੇ?

ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਦਇਆ

ਨਾਥੂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਲਤ 'ਚ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਮਹੇਸ਼ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਮਹੇਸ਼ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਨੱਥੂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਇਆ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਨੱਥੂ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ?

ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀ ਹੈ?

ਤਰਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀ ਹੈ?

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜੱਜ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜਾ ਨਿਰਣਾ ਪਾਸ ਕਰੋਗੇ?

ਜਿੱਤ ਜਾਂ ਦਇਆ

ਕੀਨੀਆ ਦੇ ਦੌੜਾਕ ਅਬੇਲ ਮੁਤਾਈ ਨੇ ਦਸੰਬਰ 2012 ਵਿੱਚ ਬੁਰਲਾਡਾ, ਨਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਈਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ-ਕੰਟਰੀ ਦੌੜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਫਿਨਿਸ਼ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸਲ ਫਿਨਿਸ਼ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 32 ਫੁੱਟ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਦੌੜਾਕ ਇਵਾਨ ਫਰਨਾਂਡੇਜ਼ ਅਨਾਇਆ ਕੋਲ ਸੋਨ ਤਮਗਾ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੁਤਾਈ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਅਤੇ ਅਸੰਭਵ ਜਿੱਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਰਿਹਾ ਅਤੇ, ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਈਨ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਕੀਤਾ।

ਜਦੋਂ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੀਨੀਆ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹ ਸਹੀ ਜੇਤੂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਕੀ ਗੁਣ ਹੁੰਦਾ? ਉਸ ਮੈਡਲ ਦਾ ਕੀ ਮਾਣ ਹੁੰਦਾ? ਮੇਰੀ ਮੰਮੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ? ਮੇਰਾ ਸੁਪਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਭਾਈਚਾਰਕ ਜੀਵਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ: ਫੁਟਬਾਲ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" ਫਰਨਾਂਡੇਜ਼ ਅਨਾਇਆ ਨੇ ਜਿੱਤ 'ਤੇ ਦਇਆ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਫਰਨਾਂਡੇਜ਼ ਅਨਾਇਆ ਨੇ ਹਾਬਲ ਮੁਤਾਈ ਨੂੰ ਸਹੀ ਵਿਜੇਤਾ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ?

ਫਰਨਾਂਡੇਜ਼ ਅਨਾਇਆ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸ ਗੁਣ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ?

ਕੀ ਫਰਨਾਂਡੀਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਵੱਧ ਸਨਮਾਨ ਜਿੱਤਿਆ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਦੌੜ ਜਿੱਤ ਕੇ ਲੈਣਾ ਸੀ ?

ਇਤਿਹਾਸਕ ਉਦਾਹਰਨ

ਭਾਈ ਕਨ੍ਹਈਆ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਚੇਲੇ ਸਨ। ਸਿੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮੁਗਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਲੜਾਈਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਭਾਈ ਕਨ੍ਹਈਆ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਪਿਆਸੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਉਣ ਲਈ ਮਸ਼ਕ (ਬੱਕਰੀ ਦੀ ਖੱਲ ਦਾ ਬਣਿਆ ਵੱਡਾ ਥੈਲਾ) ਲੈ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸਨੇ 1704 ਵਿਚ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਜ਼ਖਮੀ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ।

ਉਸਨੇ ਇਹ ਸੇਵਾ ਸਿੱਖ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਗਲ ਫੌਜ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਵਿਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੇ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਆਲੋਚਨਾ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ। ਉਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਗਲਾਂ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੋਜਨ ਸਪਲਾਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਾਈ ਕਨ੍ਹਈਆ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਾਣੀ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਖਮੀ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਦੁਖੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਜੋਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਰਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋਲ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਕਨ੍ਹਈਆ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਦਇਆ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

ਸੰਖੇਪ

ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਬਿਹਤਰੀ ਲਈ ਚੰਗਿਆਈ ਫੈਲਦੀ ਹੈ।

ਹਮਦਰਦੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਠੋਰ ਸਥਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।

6

ਹਿੰਮਤ

ਹਿੰਮਤ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। - ਸੈਮੂਅਲ ਜੌਹਨਸਨ

ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਮਤ ਡਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਸ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਹੈ। ਬਹਾਦਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਡਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਡਰ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। -ਨੈਲਸਨ ਮੰਡੇਲਾ

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਚਿੱਤਰ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ, ਸਵਾਮੀ ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ, ਬੀ.ਆਰ. ਅੰਬੇਡਕਰ, ਬੇਗਮ ਹਜ਼ਰਤ ਮਹਿਲ, ਨੈਲਸਨ ਮੰਡੇਲਾ ਅਤੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ। ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤ ਦਲੇਰ ਲੋਕ ਸਨ. ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰਾਂ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜੇ, ਭਾਵੇਂ ਔਕੜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰੀ ਸਨ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ।

ਪਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਹਿੰਮਤ ਅਲੌਕਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਮਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜੰਗਾਂ ਲੜਨ ਲਈ ਬੰਦੂਕ ਚਲਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਰੀਰਕ ਕਾਰਨਾਮੇ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਦਲੇਰੀ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਹਿੰਮਤ ਕੀ ਹੈ?

ਹਿੰਮਤ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਅਤੇ ਕਠਿਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਜੋਖਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਡਰ, ਦਰਦ, ਅਣਜਾਣ ਖਤਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਹਿੰਮਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਵੱਈਆ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਮਾਨਸਿਕਤਾ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਉਪਜ ਹੈ।

ਹਿੰਮਤ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:

ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣਾ

ਅਨੈਤਿਕ ਲੈਣ ਦੇ ਲਾਲਚ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਇੱਕ ਦੁਬਿਧਾ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਸਾਨ ਤਰੀਕਾ.

ਨਿੱਜੀ ਜੋਖਮ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜੋ ਸਹੀ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਈ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ।

ਬਹਾਦਰ ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਨੈਤਿਕ ਸਟੈਂਡ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਦਾਅ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ।

ਅਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ।

ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਸਹੀ ਕਾਰਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਲਈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਜਾਂ ਮਜ਼ਾਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜੋ ਗਲਤ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜੇ ਹੋਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਹਨ

ਸਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੇ ਹਨ.

ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਕਹੀਏ ਤਾਂ, ਹਿੰਮਤ ਡਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਡਰ, ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ, ਦਰਦ, ਪ੍ਰੈਸ ਨਿਸ਼ਚਤ, ਧਮਕੀ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਗਲਤ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਾਖੇ ਅੱਜ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਲੋਕ ਹਨ।

ਦਲੇਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਸ ਗੁਣ

ਦਲੇਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।

ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਟੀਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ.

ਉਹ ਆਪਣੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋਖਮ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਲਈ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣ ਲਈ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਦਬਾਅ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਨਹੀਂ ਭਾਲਦੇ।

ਉਹ ਆਪਣੇ ਟੀਚਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।

ਉਹ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਨੂੰ ਗੁਆਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ।

ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਿੱਜੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਹੈ।

ਉਹ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ।

ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ

ਬੀਨਾ ਦੇਰ ਸ਼ਾਮ ਲੋਕਲ ਟਰੇਨ ਰਾਹੀਂ ਸਫਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਲੁਟੇਰੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਛੇੜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਲੀ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੀ ਹੋਰ ਯਾਤਰੀ ਹਨ। ਲੜਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਡਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੁੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ।

ਬੀਨਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਹੈ ਪਰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਲੜਕਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬੀਨਾ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੇਨ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਤਰੇਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋਖਮ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਗੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਯਾਤਰੀ ਉਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਜੇ ਬੀਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਭੈਣ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੋਖਮ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਇਮਾਨਦਾਰ ਬਣੋ.

ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੁੜੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਭੈਣ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬੀਨਾ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਜੋਖਮ ਉਠਾਏ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੂਪ ਵਿਚ ਸਵਾਰ ਹੋਰ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦਾ ਲੜਕੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਆਉਣਾ ਸਮਾਜਿਕ ਫਰਜ਼ ਸੀ?

ਕੀ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮਦਦ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਅਕਸਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ?

ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ

ਸ਼ਾਹੀਨ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅਜੇ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਕੁਝ ਸਹਿਪਾਠੀ ਉਸ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸ਼ਾਹੀਨ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਲਾਸਾਂ ਬੰਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਲਮ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਗੇ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੈਕਚਰ ਤੋਂ ਖੁੰਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਹਾਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

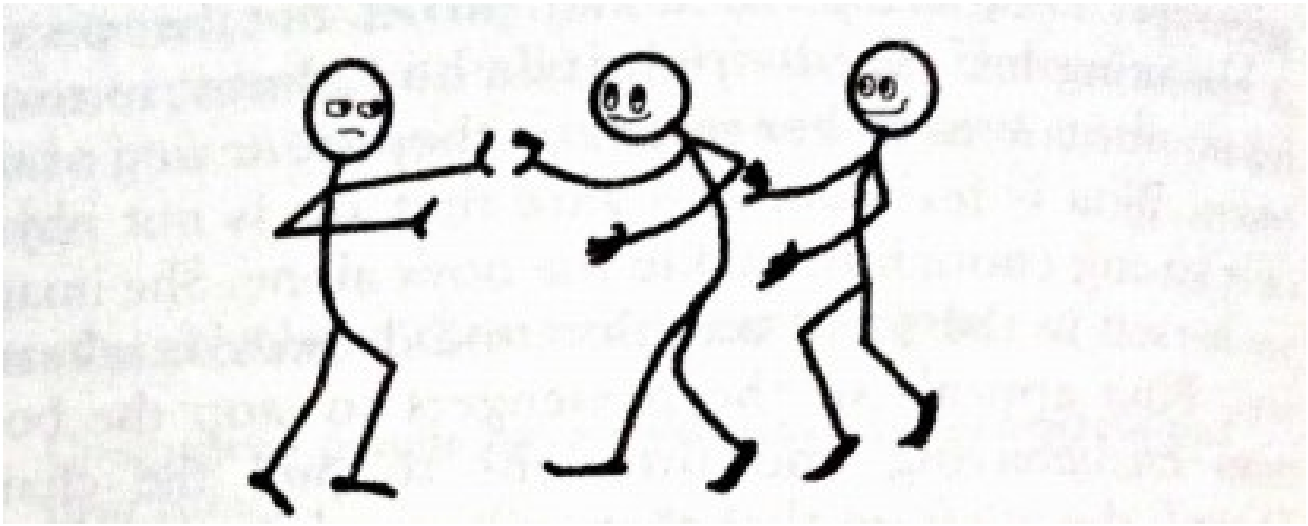

ਆਓ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜੁੜੋ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਸ਼ਾਹੀਨ ਨੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰਕੇ ਹਿੰਮਤ ਦਿਖਾਈ?

ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਨਿੱਜੀ ਗੁਣ ਦਿਖਾਇਆ?

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ? ਕਿਉਂ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ?

ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਬਨਾਮ ਨੈਤਿਕਤਾ

ਮਨੋਜ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਹੋਸਟਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਜਨਮਦਿਨ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਟੋਨੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਰਾਤ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋਸਟਲ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਬੀਅਰ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ, ਵਾਰਡਨ ਨੂੰ ਕੂੜੇ ਵਿੱਚ ਬੀਅਰ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਸਵੇਰ ਦੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੌਰਾਨ, ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਦਾ। ਵਾਰਡਨ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਫੜੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਸਟਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਨੋਜ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀਤੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ। ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਗਲ ਹੈ। ਮਨੋਜ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਰਡਨ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੋਸਟਲ ਵਿੱਚ ਬੀਅਰ ਲਿਆਏ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮਨੋਜ ਦੇ ਦੋਸਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਨਾਰਾਜ਼ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਡਰਪੋਕ ਹੈ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਸੁਣਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ?

ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ ਜੋ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਪਰ ਬਾਕੀਆਂ ਦੇ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੋਸਟਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸਨ? ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੋਗੇ?

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੋਜ ਡਰਪੋਕ ਸੀ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮੁੰਡੇ ਮਾਲਕ ਨਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦਰ ਸਨ

ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ

ਜੱਗੀ ਪਿੰਡ ਮੱਦੀ ਦੀ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੁੜੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਦਸਵੀਂ ਜਮਾਤ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਫੈਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰੋ-ਸਪੋਰਟਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਛੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜੱਗੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਹਨ। ਜੱਗੀ ਅਜੇ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ। ਜੱਗੀ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਵੀਰਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਮੱਸਿਆ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਜੱਗੀ ਦੇ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਉਸ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੀਰਾ ਫਿਰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜੱਗੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਆਖਰਕਾਰ ਮੰਨ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਪੀ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾ ਕੇ ਜੱਗੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਜੱਗੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਦੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਬਰੀ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਜੱਗੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਸ ਲਈ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣਾ ਸਹੀ ਸੀ?

ਤੁਸੀਂ ਵੀਰਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?

ਕੀ ਜੱਗੀ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਕੇ ਹਿੰਮਤ ਦਿਖਾਈ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਚੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ?

ਅਸਲ-ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ

ਬੇਗਮ ਹਜ਼ਰਤ ਮਹਿਲ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ ਜੋ ਨਿਮਰ ਮੂਲ ਤੋਂ ਅਵਧ ਦੇ ਨਵਾਬ ਵਾਜਿਦ ਅਲੀ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਰਾਣੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲਕੱਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦੀ ਰੀਜੈਂਟ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਔਰਤਾਂ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀਮਤ ਸਨ, ਬੇਗਮ ਹਜ਼ਰਤ ਮਹਿਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਿਮ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਇੱਕਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਅਵਧ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਫੌਜੀ ਟੁਕੜੀਆਂ ਵੀ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਨ ਇੱਕ ਦਲਿਤ ਔਰਤ ਜਨਰਲ ਊਦਾ ਦੇਵੀ ਸੀ। ਬੇਗਮ ਹਜ਼ਰਤ ਮਹਿਲ ਨੇ ਖੁਦ ਹਾਥੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਫੌਜੀ ਚਾਰਜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਕਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਾਠਮੰਡੂ ਵਿੱਚ ਜਲਾਵਤਨੀ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਮਿਸਾਲੀ ਹੈ।

ਗੌਰੀ ਲੰਕੇਸ਼ ਇੱਕ ਉੱਘੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੰਗਲੌਰ ਤੋਂ ਕਾਰਕੁਨ ਸੀ, ਅੰਨਾ ਪੋਲੀਟਿਕੋਵਸਕੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ। ਉਹ ਸਥਾਪਤੀ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਦਲਿਤ ਪੱਖੀ ਸਟੈਂਡ ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਸੱਜੇ-ਪੱਖੀ ਹਿੰਦੂਤਵੀ ਰਾਜਨੀਤੀ, ਜਾਤ-ਪਾਤ ਦੀ ਕੱਟੜ ਆਲੋਚਕ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਵਕੀਲ ਸੀ। ਉਹ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੀ ਰਹੀ, ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਲੇਰੀ ਲਈ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸਵਾਤ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮਲਾਲਾ ਯੂਸਫ਼ਜ਼ਈ ਨੂੰ 2014 ਵਿੱਚ ਨੋਬਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ 11 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ। ਤਾਲਿਬਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਪਰ ਉਹ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਚ ਗਈ ਅਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਮਨ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਲੜਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ।

ਸੰਖੇਪ

ਹਿੰਮਤ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚਰਿੱਤਰ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ, ਭਰੋਸੇਮੰਦ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਿੰਮਤ ਹੈ। ਹਿੰਮਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੀਰੋ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਖੇਡਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਹਿੰਮਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਜੋਖਮ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਹਿੰਮਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੋਸ਼ ਕਦੇ ਦੂਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ।

ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਬਹਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਆਰਥੀ, ਪ੍ਰੇਰਿਤ, ਜ਼ਾਲਮ, ਹਿੰਸਕ ਅਤੇ ਫੈਂਜੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਹੀ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਸਹੀ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜੋ ਗਲਤ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਦਿਖਾਉਣ।

7

ਰਿਸ਼ਤੇ

ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਵੀ ਸਵੈ-ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ। --ਰਾਬਰਟ ਵਾਲਡਿੰਗਰ

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰੇ ਪਲਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੀ ਆਵੇਗਾ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਜਨਮਦਿਨ ਦਾ ਜਸ਼ਨ, ਸਕੂਲ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਪਿਕਨਿਕ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਵਿਆਹ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਛੁੱਟੀਆਂ ਮਨਾਉਣ? ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਚੰਗੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਹਨ।

ਸਾਡੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ, ਦੋਸਤਾਂ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ, ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ, ਸਹਿਕਰਮੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਡੂੰਘੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸਿਹਤ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਚੰਗੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਿਹਤਰ ਸਰੀਰਕ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮਾੜੇ ਆਪਸੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ

ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਿਹਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ, ਪਾਚਨ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ, ਦਮਾ, ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ, ਕੁਝ ਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ। ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਐਨਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੰਧਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਸ਼ੈਲਡਨ ਕੋਹੇਨ ਨੇ ਇਕੱਲੇਪਣ ਅਤੇ ਇਮਿਊਨ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ।

ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ 'ਤੇ ਆਮ ਜ਼ੁਕਾਮ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਿਹਤਮੰਦ ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਦੋਸਤਾਂ, ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪਛਾਣ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਸੀਬਤ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ - ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਇਕੱਲਤਾ, ਘੱਟ ਸਵੈ- ਮਾਣ, ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਲੋਕਾਂ ਵਾਰੇ ਨਿਰਣਾ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਇੱਕ ਨੇਕ ਭਾਵ ਵਾਲਾ, ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦਇਆਵਾਨ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਬਦਮਾਸ਼, ਰੁੱਖੇ ਅਤੇ ਸੁਆਰਥੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਬਿਹਤਰ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੰਗਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੁਆਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਿਹਨਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਾਨ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਵਾਲੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਜੂਏ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਮਾਨ ਪਸੰਦਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖੇਗਾ।

ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣੇ ਹਨ

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਦੇਖਭਾਲ ਵਾਲਾ, ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਰਵੱਈਆ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੁੱਖੇ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੋਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਬਣੋ।

ਦੋਸਤ ਮਦਦਗਾਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜਾ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਿੱਚ ਕਮ ਆਏ ਉਹੀ ਸੱਚਾ ਮਿੱਤਰ ਹੈ.

ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਨਾ ਕਰੋ ਜਾਂ ਝੂਠ ਨਾ ਬੋਲੋ। ਝੂਠ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖੋਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ.

ਸੁਆਰਥੀ ਬਣਨ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ. ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ।

ਸਥਾਈ ਗੱਲਬਾਤ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਾਵੀ ਹੋਵੇ।

ਮਨੁੱਖੀ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਲਈ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣਾ. ਹਰ ਕੋਈ ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਗਲਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਇੱਕ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

ਅਰਥਪੂਰਨ ਸੰਚਾਰ ਚੰਗੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਕੀ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਸੁਣੋ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਝਗੜਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹੇ- ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਆਦਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ, ਚੁਸਤ ਜਾਂ ਅਮੀਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਾਲਣ- ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ- ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ,ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਵੱਡੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਹਿਰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਗੱਲਬਾਤ ਰਾਹੀਂ ਸੁਲਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਪਿਆਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਹਾਰਕ ਸਿੱਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਰੱਖੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਅਨਮੋਲ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਮਰ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਲੱਭਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਹਾਰਨ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ? ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਅਧਿਆਪਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਕੁਝ ਕਮੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।

ਕਿਸ਼ੋਰ ਲੜਕੀਆਂ ਅਤੇ ਲੜਕੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ

ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੂੜ੍ਹੀਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲਾਉਣ 'ਤੇ ਝਿਜਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਦੋਸਤ ਬਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲ ਕੇ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕਲਾਸਾਂ ਨੂੰ ਬੰਕ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਲੁਕਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਨੂੰਨੀ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਕਸਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧ ਗੰਭੀਰ ਲਾਗਾਂ ਅਤੇ ਅਣਚਾਹੇ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਣਾਅ, ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰੀਅਰ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਟਾਸ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਧਮਕੀਆਂ ਅਤੇ ਬਲੈਕਮੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕੁੜੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੋਹਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸਮਾਂ ਹੈ

. ਗੂੜ੍ਹੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਦਰ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ, ਜੂਨੀਅਰਾਂ, ਭੈਣ- ਭਰਾਵਾਂ, ਦੋਸਤਾਂ, ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ-ਗਾਰਡਨਰ, ਸਕੂਲ ਦਾ ਚਪੜਾਸੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਸਕੂਲ ਬੱਸ ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ, ਕਲੀਨਰ ਅਤੇ ਗੇਟਕੀਪਰ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। .

ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮੰਤਰ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦਿਲ ਦੇ ਚੰਗੇ ਹਨ ਪਰ ਜ਼ੁਬਾਨ ਤਿੱਖੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਝਾਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੋਲਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਝਗੜੇ ਨਾ ਚੁੱਕੋ। ਇਹ ਛੋਟੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਹਉਮੈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮਹੱਤਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਮਰਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਹੋਰ ਲੋਕ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਛੋਟੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ- ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਰਹੋ। ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਜਾਂ ਬੌਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਾ ਉਠਾਓ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ. ਉਹ ਹੈ ਬੇਈਮਾਨੀ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ।

ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਮਾਨ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਲਦੀ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹਨ. ਜਿਹੜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਲੜਕੇ ਘਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮਕਾਜ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਵਾਂ-ਭੈਣਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸਤ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਔਖਾ ਲੱਗੇਗਾ ।

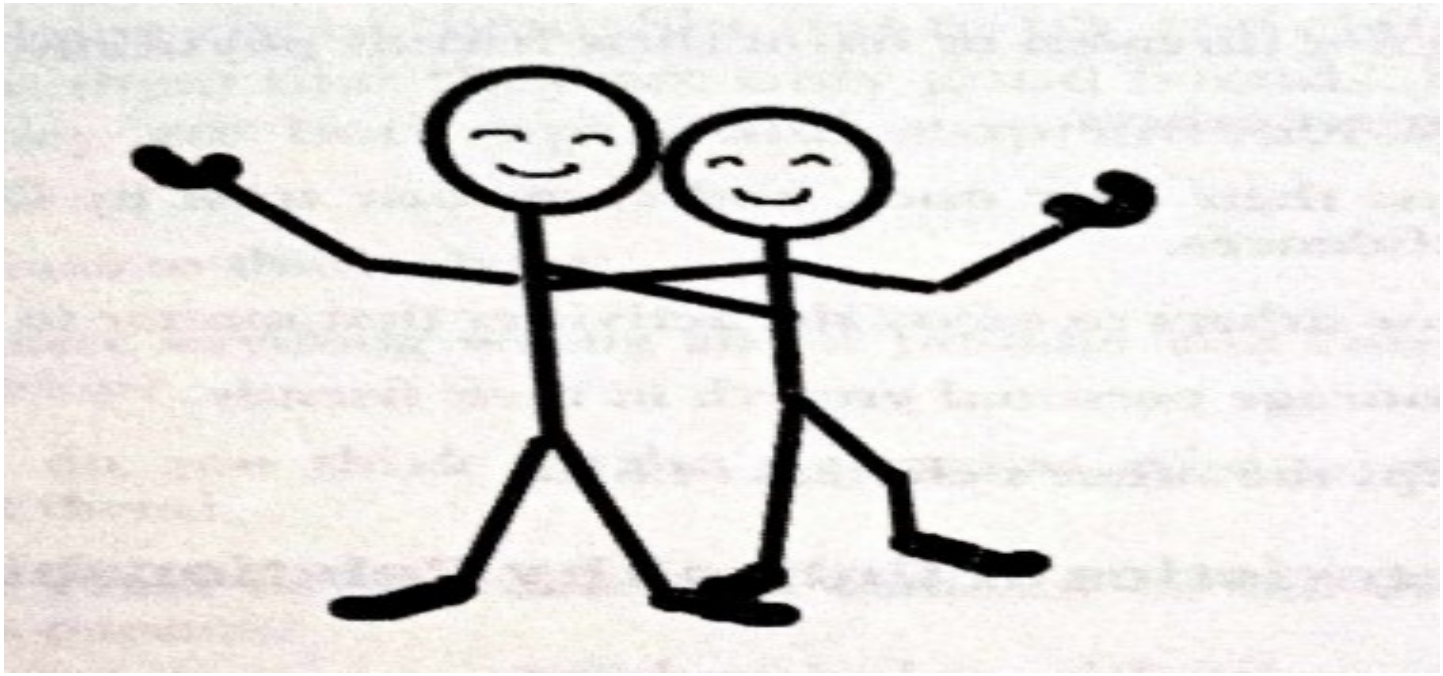

ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ!

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ

ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਲਾਲਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਦੂਸਰਿਆਂ ਬਾਰੇ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨਾ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਰਿਸ਼ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਮਦਦਗਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਉ ਅਸੀਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੀਏ- ਅਸ਼ੁੱਧ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਕ ਰਿਸ਼ਤੇ।

ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ

ਸਿਹਤਮੰਦ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸਤ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਲਓ।

ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰੋ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਓ।

ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ।

ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕਮਾਓ।

ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਿਓ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੋ।

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ।

ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ

ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ:

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੀਕਣਾ, ਧਮਕਾਉਣਾ ਅਤੇ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਕਰਨਾ।

ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੋ.

ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰੋ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ.

ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਦਿਖਾਓ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ।

ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਆਦਰ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ.

ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਨੀਆਂ

ਜਤਿੰਦਰ ਅਤੇ ਫਰੀਦਾ ਜਮਾਤੀ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਦੋਸਤ ਅਕਸਰ ਸਕੂਲੀ ਬਹਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਲਾਸ-ਨੋਟਸ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਪਾਠੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੇੜਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫ਼ਰੀਦਾ ਦੇ ਮਾਤਾ- ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਜਤਿੰਦਰ ਅਤੇ ਫਰੀਦਾ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਸੀ?

ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਜੋ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਦੇ ਸਨ?

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫਾਰੀਡਾ ਦੇ ਮਾਪੇ- ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜਤਿੰਦਰ ਜਾਂ ਫਰੀਦਾ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀ ਹੁੰਦੀ?

ਬਲਾਤਕਾਰ

ਨੀਲਮ ਅਤੇ ਟੋਨੀ ਗੁਆਂਢੀ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਡਰਾਈਵ ਜਾਂ ਫਿਲਮ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਟੋਨੀ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੀਲਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਟੋਨੀ ਦੇ ਦੋਸਤ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁੜੀਆਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ।

ਟੋਨੀ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਪਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਰਧ-ਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਨਗਨ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵੀ ਖਿੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ

ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਇਰਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕਿ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਾਂਹ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਕੀ ਨੀਲਮ ਨੇ ਟੋਨੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ?

ਟੋਨੀ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਮੁੰਡਾ ਹੈ?

ਕੀ ਟੋਨੀ ਨੇ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ?

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨੀਲਮ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ?

ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਚੁਸਤ

ਸਾਵਿਤਰੀ ਇੱਕ ਅਨਪੜ੍ਹ ਔਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਘਰੇਲੂ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਲੜਕਾ ਮਨੋਜ +2 ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਪਿਆਂ-ਅਧਿਆਪਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸਕੂਲ ਆਉਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਈ ਪੈਸੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਦਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ

ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਰਵੱਈਆ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੋਜ ਦਾ ਮਾ ਪਿਉ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਠੀਕ ਸੀ ?

ਕੀ ਅਨਪੜ੍ਹ ਮਾਪੇ ਘੱਟ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ? ਸਿੱਖਿਆ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ?

ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਨੋਜ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਰ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਚੰਗਾ ਹੈ?

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਆਮ ਹੈ?

ਦਾਗੀ ਮਦਦ

ਪਾਲੀ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਪਹਿਰਾਵਾ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤ ਆਲੀਆ ਪਾਲੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਾਰਟੀ ਡਰੈੱਸ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਆਕਾਰ ਦੇ ਹਨ। ਪਾਲੀ ਉਸ ਦੀ ਦਰਿਆਦਿਲੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਆਹ ਲਈ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਲੀਆ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅੱਗੇ ਭੇਜਦੀ ਹੈ। ਆਲੀਆ ਕਲਾਸ ਦੀਆਂ ਕਈ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਲੀ ਨਵੀਂ ਪਹਿਰਾਵਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਹ ਪਹਿਰਾਵਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

ਪਾਲੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਲੀਆ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਲੀਆ ਫਿਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਲੀਆ ਦਾ ਪਾਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਿਆ?

ਦੂਜੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਿਖਾਉਣ ਪਿੱਛੇ ਆਲੀਆ ਦਾ ਕੀ ਮਕਸਦ ਸੀ? ਕੀ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ?

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਲੀ ਆਲੀਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਤੋੜਨ ਵਿੱਚ ਨਾਸ਼ੁਕਰੇ ਸੀ?

ਆਲੀਆ ਕਿੱਥੇ ਗਲਤ ਹੋ ਗਈ?

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਿਵੇਂ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ?

ਅਸਵੀਕਾਰ

ਵਿਕਟਰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਤੀਜਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹੌਲੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਉਸਦਾ ਵੱਡੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਗ੍ਰੇਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਮਾਪੇ ਵਿਕਟਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਝਿੜਕਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ 10ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਘਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਟੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਘਰੋਂ ਭੱਜਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਹੈ। ਵਿਕਟਰ ਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਟਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸੰਚਾਰ ਅੰਤਰ ਹੈ?

ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ?

ਵਿਕਟਰ ਲਈ ਅਸਫਲਤਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?

ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਵਿਕਟਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ-

ਸੰਖੇਪ

ਚੰਗੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਸਾਡੀ ਸਮੁੱਚੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਹਨ।

ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਉਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਾਲਿਆ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲਿਆ.

ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਦੂਜੇ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੱਖ-ਪਾਤ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।-.

ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਸੰਚਾਰ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਰਿਸ਼ਤੇ ਟਿਵ. ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਸਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ-

ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨਾ, ਗੈਰ-ਸਿਹਤਮੰਦ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਤੋੜਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

8

ਲਿੰਗਕਤਾ ਅਤੇ ਰੋਮਾਂਸ

ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਗਿਆਨਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸੈਕਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜੋਖਮ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। -ਮਾਰਥਾ ਕੋਰਨੇਗ

ਕੁੜੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਧਰਦਿਆਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਕੁੜੀ-ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਵਿਵਹਾਰ ਕੋਡ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਨੌਜਵਾਨ ਅਕਸਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਿਨਸੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਦਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਜਨਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗਕਤਾ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਲਿੰਗਕਤਾ ਸਿਰਫ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਿੰਗਕਤਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਖਿੱਚ ਦੀਆਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਰੀਰਕ ਨੇੜਤਾ ਬਾਰੇ ਹੈ,

ਵਿਚਾਰ, ਅਤੇ ਰਵੱਈਏ. ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਬਾਰੇ ਜਿੰਨਾ ਮਨ ਬਾਰੇ ਹੈ. ਇਹ ਸਾਡੀ ਲਿੰਗ ਪਛਾਣ ਸਮੇਤ, ਸਵੈ ਦੀ ਸਾਡੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਿੰਗਕਤਾ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਚੁਣਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਏ। ਲਿੰਗਕਤਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਸੱਭਿਆਚਾਰ, ਧਰਮ, ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ, ਕਾਨੂੰਨ, ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗਕਤਾ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਕੁਝ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਬਾਰੇ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਿਨਸੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਧਦੇ ਅਤੇ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਅਕਸਰ, ਉਹ ਦੋਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭਦੇ ਹਨ।

ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਰੁਝਾਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵਿਪਰੀਤ, ਸਮਲਿੰਗੀ, ਦੋ-ਲਿੰਗੀ, ਜਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ LGBTQ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ?

LGBTQ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਪੂਰੇ ਹਨ LGBTQ ਲਈ ਰੂਪ ਅਤੇ ਅਰਥ:

L-ਲੇਸਬੀਅਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਹਨ ਜਿਨਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੂਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.

G-ਗੇ। ਜੋ ਮਰਦ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੂਜੇ ਮਰਦਾਂ ਵੱਲ ਜਿਨਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

B- ਲਿੰਗੀ। ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

T- ਟਰਾਂਸਜੈਂਡਰ। ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲਿੰਗ ਪਛਾਣ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਿੰਗ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਟਰਾਂਸਜੈਂਡਰ ਮਰਦ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗ ਪਹਿਰਾਵਾ ਕਰਨਾ, ਮੇਕਅੱਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰਾਂਸਜੈਂਡਰ ਔਰਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਵਾਂਗ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

Q - ਪ੍ਰਸ਼ਨ । ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਿਨਸੀ ਝੁਕਾਅ ਨਹੀਂ ਹਨ ,

85

ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪਛਾਣ ਲੱਭਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ।

LGBTQ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀ ਖਸਤਾ ਹੈ- ਯੋਗ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰਮੇਫ੍ਰੋਡਾਈਟਸ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਇੱਕ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਮਿਊਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗੋਦ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨੱਚਣ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮੌਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਨੌਕਰੀ ਲੱਭਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

LGBTQ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਮਾਜਿਕ ਬੇਦਾਗੀਕਰਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਸੀ ਝੁਕਾਅ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ, ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦੋਸ਼, ਸ਼ਰਮ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੀਣਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ LGBTQ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਪੇ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

LGBTQ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ ਲਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਹੈ।

86

ਆਉ ਅਸੀਂ ਲਿੰਗਕਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ:

ਜਿਨਸੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਦਿਮਾਗ ਕੁਝ ਹਾਰਮੋਨ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਾਹਰੀ ਸਰੀਰਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਵਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੜਕੇ ਅਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਹ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਨੂੰਨ ਅਤੇ ਉਤੇਜਨਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਆਕਰਸ਼ਨ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੋਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਲੋੜੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇਖਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੇੜਨਾ ਠੀਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇਹ ਤਰੀਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਮਾਜਿਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ:

1. ਕਿਸੇ ਲੜਕੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਕੇ, ਉਸ 'ਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਛੂਹ ਕੇ ਜਾਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ।

2. ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕਰਨਾ।

3. ਉਸ ਨੂੰ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਅਣਚਾਹੇ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜਣਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਾਲ ਕਰਨਾ।

4. ਉਸ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਜਾਂ ਵੀਡੀਓਜ਼ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਨਾ।

5. ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਕ ਕਰਨਾ।

6. ਉਸ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਭੱਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪੋਸਟ ਕਰਨਾ।

7. ਫ਼ੋਨ ਜਾਂ ਲੈਪਟਾਪ 'ਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣਾ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਚਾਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਾਈਬਰ ਅਪਰਾਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਤਾਂ ਹੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਹੀ ਉਮਰ, ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ। ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਆਪਸੀ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਕੂਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਹੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਜਿਹੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਦੀ ਤਿਆਰੀ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਕਈ ਸਾਲ ਬਾਕੀ ਹਨ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ।

ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸੈਕਸ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾਓ ਨਾ। ਰਿਲੇਸ਼ਨਸ਼ਿਪ 'ਚ ਕਈ ਲੜਕੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਗਰਲਫ੍ਰੈਂਡ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਜਾਂ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ

ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੁਝ ਮੁੰਡੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗਰਲਫ੍ਰੈਂਡਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੜਕਿਆਂ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਕੁੜੀ (18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ) ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਵੇ।

ਵਿਆਹੁਤਾ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਲਿੰਗਕਤਾ ਕੇਵਲ ਸਰੀਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਮਾਪ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਜਿਨਸੀ ਫੈਸਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਆਮ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਮ ਸੈਕਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਔਰਤਾਂ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਣਚਾਹੇ ਗਰਭ, ਦੋਸ਼, ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੈਕਸ ਵੀ ਜਿਨਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ,

ਲੜਕਿਆਂ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸਿਹਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸ਼ਰਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਵੀ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰਵਾਇਤੀ ਸਮਾਜਾਂ ਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਲਿੰਗਕਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ

ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜ਼ਾਦ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਦਮਨ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਖੁਦ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਥਿਤੀ 1

ਮਿੰਨੀ ਅਤੇ ਸਾਹਿਲ 12ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਨ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਜਾਣ ਦਾ ਟੀਚਾ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਇਕੱਠੇ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਕਲਾਸਾਂ ਅਤੇ ਟਿਊਸ਼ਨਾਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ 'ਤੇ ਲੰਬੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਉੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਹਿਲ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨਾਖੁਸ਼ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਲਾਸਾਂ ਖੁੰਝਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਹੇਠਾਂ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਹਿਲ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਿੰਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਮਿੰਨੀ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਹਿਲ ਨਾਲ ਲੜਦੀ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਤੋੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੌੜਾ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਮਿੰਨੀ ਅਤੇ ਸਾਹਿਲ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਸੀ ?

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾ ਪਿਉ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੇ ਸਨ?

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ?

ਕੀ ਮਿੰਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ? ਕਿਉਂ?

♡♡

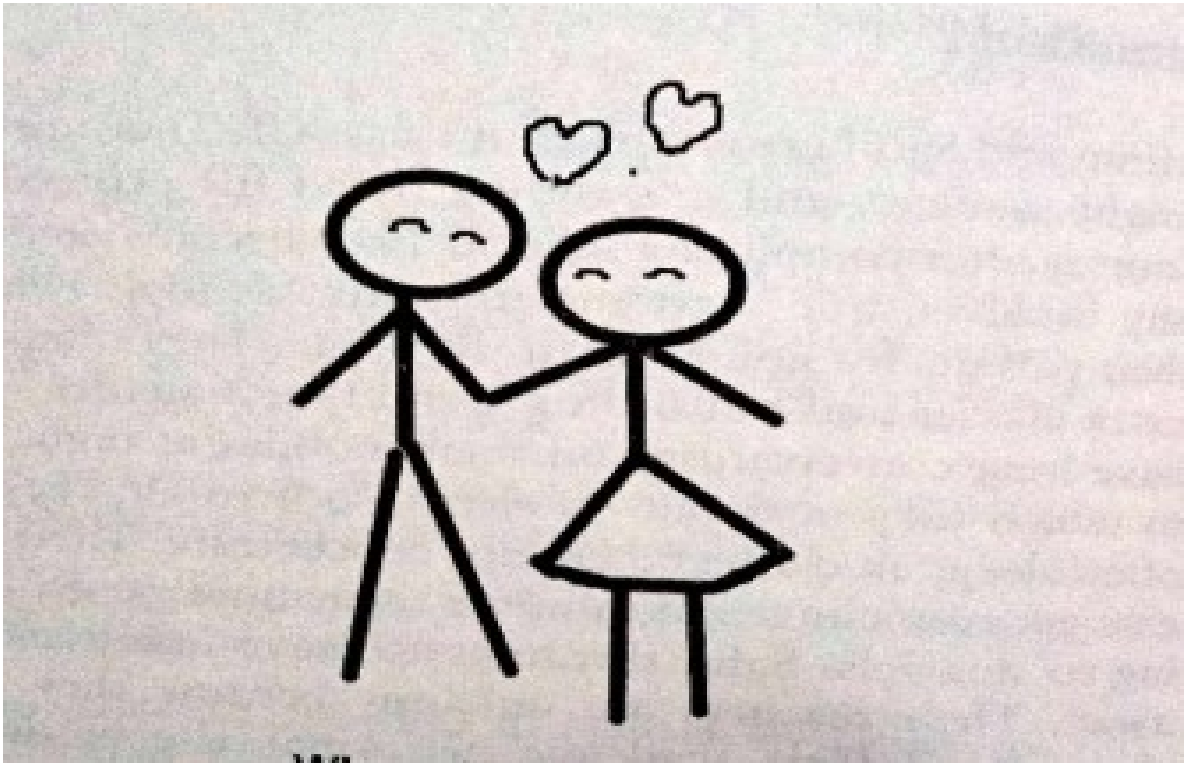

ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੇਖਾ ਕਿੱਥੇ ਖਿੱਚਣੀ ਹੈ?

ਸਥਿਤੀ 2

ਟੀਨਾ 10ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਪੇ ਉਸ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਐਸ਼ੋ-ਆਰਾਮ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ,

ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਹਿਪਾਠੀ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਗੰਦੀ ਵਰਦੀ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਨਮਦਿਨ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁੰਦਰ ਕੱਪੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੁੜੀਆਂ ਫੈਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਬੈਗ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਜੁੱਤੇ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਪਹਿਨਦੀਆਂ ਹਨ। ਟੀਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ ਇੱਕ ਘਟੀਆਤਾ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਰਲਣ ਤੋਂ ਬਚਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਸੂਰਜ, ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਕਲੇਟਾਂ ਖਰੀਦਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟੀਨਾ ਇੰਨਾ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਉਸ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਮਨਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਟੀਨਾ ਇਹ ਸਭ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਲੁਕਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਦਿਨ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਟਲ ਵਿਚ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਟੀਨਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਮਿਲਣੇ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇਹ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਵਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਆਖਿਰਕਾਰ, ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਆਉਣੇ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ. ਉਸ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਨਗਨ ਤਸਵੀਰਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਉਹ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਪੋਸਟ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਟੀਨਾ ਇੱਕ ਅਸਹਿਜ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਈ ਹੈ. ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਲਾਗ ਨੂੰ ਫੜਨ ਤੋਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਅਕਸਰ ਸਕੂਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ।

ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੀਨਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ?

ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸ ਲਈ ਸਹੀ ਸਮਾਂ ਕਦੋਂ ਸੀ?

ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਪੱਖ ਦੇਣ ਵਿਚ ਵਧੀਆ ਚੋਣ ਕੀਤੀ?

ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹੜੇ ਜੋਖਮ ਲਏ ਸਨ?

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਦੇ?

ਸਥਿਤੀ 3

ਨਿਖਿਲ ਅੱਠਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਨਹੁੰ ਲਾਲ ਪੇਂਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਚੂੜੀਆਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਕੂਲੀ ਨਾਟਕਾਂ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਹਾਵ- ਭਾਵ ਅਤੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨਾਰੀ ਵਰਗੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੜਕਿਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀ ਕਲਾਸ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਜਮਾਤੀ ਉਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਅਕਸਰ ਰੋਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਖਰੀ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਇਕੱਲਾ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਵਿਚ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸਦੇ ਕਲਾਸ ਟੀਚਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਲੜਕੇ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਘਰ ਵਿਚ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢ ਕੇ ਅਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਕੇ ਲੜਕੀ ਵਰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਨਿਖਿਲ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਉਦਾਸ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਖ਼ੁਦਕੁਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਣ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਦੂਜੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨਿਖਿਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵੱਖਰਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ?

ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?

ਕੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਿਹਾ ਹੈ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ?

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਸਹਿਪਾਠੀ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰੋਗੇ?

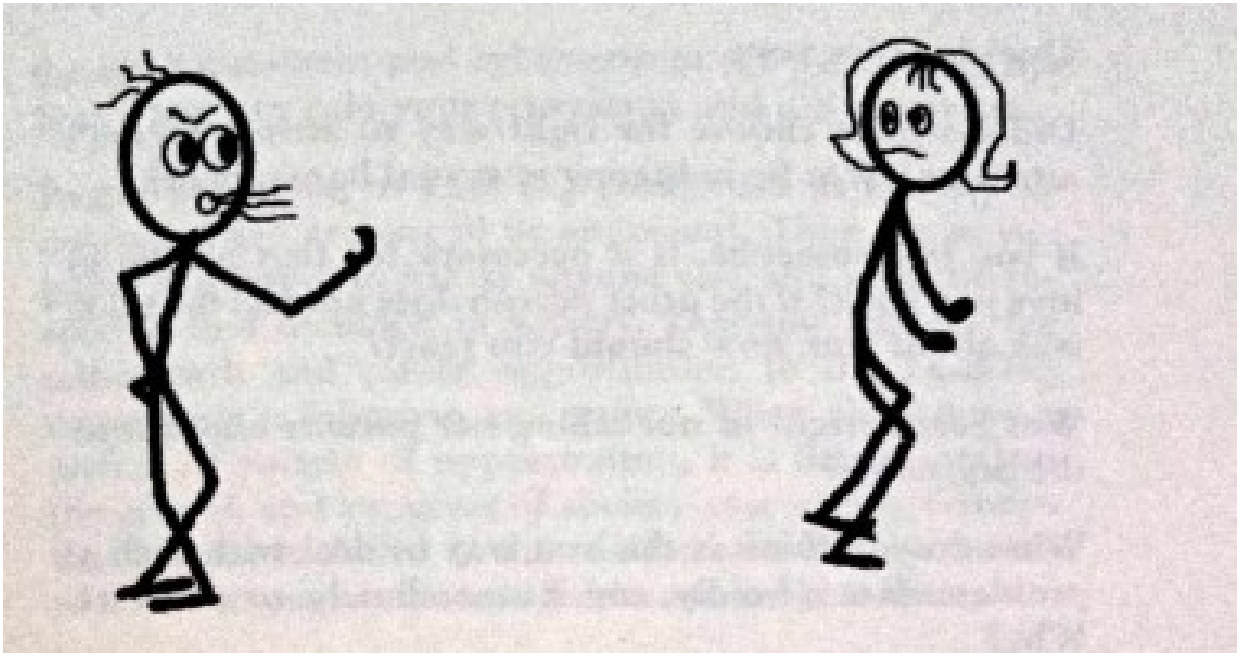

ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ

ਗੁਰਮੀਤ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉਸ ਦਾ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਗੁਰਮੀਤ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਾਈਕਲ ਫੜ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਿਆ। ਸੀਮਾ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਣ ਲਈ ਚੀਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੱਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸੀਮਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹੇਲੀ ਫਰੀਦਾ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਬਚਦੀ ਹੈ। ਗੁਰਮੀਤ ਹੋਰ ਵੀ ਦਲੇਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਨੂੰ ਕਲਿੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੀਮਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੋਟੋਆਂ ਨੂੰ ਫੋਟੋਸ਼ਾਪ ਕਰਕੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਸੀਮਾ ਡਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ

 ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮੀਤ ਦੁਆਰਾ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਗੁਰਮੀਤ ਨੂੰ ਛੇੜਛਾੜ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਗੁਰਮੀਤ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਸਹੀ ਰਾਹ ਚੁਣਿਆ? ਕੀ ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ?

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ? ਜੇ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

 ਕੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਾ ਦੱਸਣਾ ਸਹੀ ਸੀ?

ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਕੀ ਹੈ: ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੋ, ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਖਤਮ ਕਰੋ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚੋ? ਕਿਉਂ?

ਕੀ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਸੰਖੇਪ

ਲਿੰਗਕਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਜਿਨਸੀ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ।

ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਰੀਅਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੁੜੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਲਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸਤ ਬਣਨਾ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਦੂਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਬਲੈਕਮੇਲ, ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ, ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਅਨੈਤਿਕ ਹੈ।

ਕੁੜੀਆਂ ਲਈ ਸੈਕਸ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣਾ ਅਨੈਤਿਕ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੋ। ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਥਾਨ ਬਣਾਉ।

ਜਿਨਸੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਸਾਈਬਰ-ਅਪਰਾਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਖ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

LGBTQ ਸਮੂਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਸਿਹਤਮੰਦ ਹਨ। ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਜਾਂ ਅਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਂਗ ਚਮਕਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। LGBTQ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਕਰੀਅਰ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਨੂੰ ਮੌਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮੂਹ ਜੋ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

9

ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਮੁੱਦੇ

ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ ਅਸਫਲ ਹੋਵੋ। -ਸੋਫੋਕਲਸ

ਸਨਮਾਨਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾ ਹੋਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ. -ਮਾਰਕ ਟਵੇਨ

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇਹ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਕੱਢ ਸਕਣ? ਮੌਜੂਦਾ

ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਨ ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਧ ਰਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਇੰਟਰਨੈਟ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ, ਉਹ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਮੀਡੀਆ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪੀਅਰ ਗਰੁੱਪ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ

ਦੋਸਤ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ, ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ, ਨੌਜਵਾਨ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪੀਅਰ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੈਤਿਕ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਤਤਕਾਲ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ, ਰੋਮਾਂਚ ਅਤੇ ਸਾਹਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਕਲਪ ਪਰ ਪੀਅਰ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਦਬਾਅ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਅੱਜ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ ਅਸਲੀਅਤ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਸੱਲੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਸਫਲਤਾ, ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ. ਪਰ ਸਫਲਤਾ ਤੁਰੰਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

ਸਫ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਿਕ ਲਾਭਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅਭਿਲਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿੱਚ, ਸਾਧਨ ਅਕਸਰ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਨੈਤਿਕਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਧਾਰਨ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਹੈ- ਕੇਂਦਰਿਤ ਨੈਤਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੈਤਿਕ ਦੁਬਿਧਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਗੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹਨ।ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਦਬਾਅ ਅਕਸਰ ਸੁਤੰਤਰ ਚੋਣ ਕਰਨਾ ਵਧੇਰੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਾਲਗ ਤੱਕ ਵਧਣ ਵਿੱਚ, ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਲਝਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੋਣਾਂ, ਅਸੁਰੱਖਿਆ, ਚੁਣੌਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹਨ। ਆਓ ਕੁਝ ਆਮ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਬਾਲਗਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸਵੈ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ-ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਕਿਉਂ ਲਓ?

ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਲਈ ਪਰਤਾਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ

ਸਵੇਰੇ ਕਸਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੇਰ ਨਾਲ ਸੌਣਾ ਜਾਂ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੋਬਾਈਲ ਗੇਮਾਂ 'ਤੇ ਇਕ ਘੰਟਾ ਬਿਤਾਉਣਾ, ਪਰ ਇਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕੇਗਾ। ਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਵੈ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਜੀਵਨ-ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ, ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ, ਸਿਹਤ, ਤੰਦਰੁਸਤੀ, ਕੰਮ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ, ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਵੈ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਐਨ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ:

ਕਿ ਸਵੈ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਉੱਚ ਡਿਗਰੀ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਧਾਰਨਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕਿ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਸਵੈ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਘੱਟ ਤਣਾਅ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਔਖੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣੇ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਲ-ਪਲ ਭਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਦਬਾਅ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਪਰ ਸੂਚਿਤ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਫੈਸਲੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਵੈ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਮਾਪਣਾ ਉਸ ਦੇ ।Q ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਨਾਲੋਂ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਵੈ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਇੱਕ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਿਵਹਾਰ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜੀਵਨ ਲਈ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰੁਟੀਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਵੈ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਆਵੇਗੀ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਤਰਜੀਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਕਰੀਅਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਟੀਚਿਆਂ ਵੱਲ

ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ:

ਲੋੜੀਂਦੀ ਨੀਂਦ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਸੌਣ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੋ।

ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕਸਰਤ ਦੀ ਰੁਟੀਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸੰਤੁਲਿਤ ਭੋਜਨ ਖਾਓ ਅਤੇ ਜੰਕ ਫੂਡ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕਰੋ।

ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਅਤੇ ਸਰਵੋਤਮ ਲਾਭ ਲਈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਧਿਐਨ ਢੰਗ ਦੀ ਪਾਲਣਾ

ਕਰਨਾ .

98

ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਉਪਕਰਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ।

ਤੁਹਾਡੇ ਸਵੈ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਧਰਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੜਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵਨ ਜੀ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਚੰਗੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ

"ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਮਨੁੱਖੀ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਦੀਆਂ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਲਾਈਟਾਂ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਨਾ ਜਾਈਏ." - ਪੀਅਰ ਫੋਰਨੀ, ਲੇਖਕ।

ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨੈਤਿਕ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਦੋਸਤਾਂ, ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦਿਲਾਸੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਲਈ ਵੱਡੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਨਿਮਰਤਾ, ਦਿਆਲਤਾ, ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣ ਹਨ।

ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਅਤੇ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਤਿਕਾਰ ਜਾਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਾਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੁੱਚਾ ਮਾਹੌਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਬਣਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਚੋਣ ਕਰੋ। ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਬਣੋ. ਕਠੋਰ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਜਾਂ

ਗੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾ ਵਰਤੋ. ਗੁੱਸੇ 'ਚ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੋ। ਸਰੀਰਿਕ ਕਾਰਜਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਣਾ ਅਤੇ ਕੱਚੇ ਚੁਟਕਲੇ ਸੁਣਾਉਣਾ ਬੁਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਮੰਦਾ ਬੋਲਣਾ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਭੈੜੀ ਚੁਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾੜੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

'ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ', 'ਧੰਨਵਾਦ' ਮਾਫੀ ਵਰਗੇ ਸਧਾਰਨ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਨਿਮਰਤਾ ਹੈ ।

ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ; ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਟ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖੋ।

ਇਕੱਠੇ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਵੇਲੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰੋ।

ਮੂੰਹ ਭਰ ਕੇ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੋ।

ਛਿੱਕ ਜਾਂ ਖੰਘਣ ਵੇਲੇ ਰੁਮਾਲ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਆਸਤੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਲੂ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਬਚੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਲਾਸ ਜਾਂ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਟਾਣੂ ਫੈਲਾਓਗੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰ ਬੋਲਣ ਵੇਲੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੋ- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਹੋ. ਔਰਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ , ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਮਰਦ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ।

ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ। ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਬੇਈਮਾਨੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ, ਆਮਦਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕੋ। ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਇਰੀਆਂ, ਈਮੇਲਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਨਾ ਮਾਰੋ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੋਸਤ ਹੋਣ ਨਾਲ- ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ।

ਨਸ਼ੇ

ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਫਸਾਇਆ ਹੈ? ਕੁਝ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ:

ਬੋਰੀਅਤ-ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਬੋਰੀਅਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦਾ ਰੋਮਾਂਚ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਬੰਧਨ-ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਸੇਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਕੂਲ' ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿਚ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ ਅਤੇ ਤਣਾਅ-ਇਹ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਦਬਾਅ ਅਤੇ ਘੱਟ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ-ਕੁਝ ਕਿਸ਼ੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਂਹ ਕਹਿਣ ਅਤੇ ਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਆਤਮ- ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਸ਼ੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਇਲਾਜ ਵੀ ਹੈ?

ਡਰੱਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ:

ਕਿਸ਼ੋਰ ਜੋ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਾਅਦ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਡਰੱਗ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਮਾਨਸਿਕ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ, ਸਮਝ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੂਡ ਸਵਿੰਗ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਸੇਵਨ ਦਾ ਉੱਚ-ਜੋਖਮ ਵਾਲੀ ਜਿਨਸੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨਾਲ ਉੱਚ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਨਸਿਕ ਸੁਚੇਤਤਾ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੋਚ ਦੇ ਘੱਟ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਉੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਚੇਤ ਜਿਨਸੀ ਤਸਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਸੇਵਨ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਵਿਗਾੜਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ, ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਐਪੀਸੋਡ, ਪੈਨਿਕ ਅਟੈਕ, ਚਿੰਤਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵਿਕਾਰ।

ਇਹ ਲੀਵਰ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਵਿਗਾੜਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਕੰਮ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਵਿਅਕਤੀ ਮੋਟਰ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਗੁਆ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੜਕ ਹਾਦਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨਸ਼ੇੜੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਰੀਅਰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣਾ, ਵੇਚਣਾ, ਖਰੀਦਣਾ, ਸਟੋਰ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰੋ।

ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ -

ਨੌਜਵਾਨ ਇਕੱਠੇ ਘੁੰਮਣ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸੁਵਿਧਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਾਰਕ ਕੀਤੇ ਵਾਹਨਾਂ, ਪਾਰਕਾਂ ਜਾਂ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ।

ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ, ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਖੇਤਰਾਂ, ਜਨਤਕ ਵਾਹਨਾਂ, ਅਤੇ ਵੇਟਿੰਗ ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰੌਲਾ ਪਾ ਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ।

ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ , ਕੰਟੇਨਰਾਂ, ਲਪੇਟੀਆਂ ਚੀਜਾਂ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸੁੱਟ ਕੇ ਕੂੜਾ ਨਾ ਕਰੋ ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਨਤਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਭੰਨਤੋੜ ਨਾ ਕਰੋ। ਬੱਸ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ, ਜਨਤਕ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ, ਜਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕ

ਸਮਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਖੁਰਕਣਾ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਘਰ 'ਚ ਕੋਈ ਸਮਾਗਮ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਸੰਗੀਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ ਤਾਂ ਕਿ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਵਾਲੀ ਦੇ ਪਟਾਕੇ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ, ਟਿਕਟ ਖਰੀਦਣ, ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਲੈਣ- ਦੇਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੇਲ ਜਾਂ ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਰੱਖੋ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਜਾਂ ਧੱਕਣ ਤੋਂ ਬਚੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ।

ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ,ਸੇਲਜ਼ ਪਰਸਨ ਦੇ ਗਾਹਕ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੋ।

ਅਜਨਬੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਮਰ ਬਣੋ।

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਵਾਹਨ ਪਾਰਕ ਨਾ ਕਰੋ।

ਦੋਸਤਾਂ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਘੱਟ ਰੱਖੋ।

ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬੋਲੋ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੋ।

ਵਾਤਾਵਰਨ ਜਾਗਰੂਕਤਾ

ਵਾਤਾਵਰਣ ਲਈ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀਤਾ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਨੀਆ 'ਤੇ ਜੀਵਨ ਬਚਾਉਣ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਨਸ਼ਟ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਬਣਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਓ। ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ:

ਬਿਜਲੀ, ਪਾਣੀ, ਪੈਟਰੋਲ, ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਤੋਂ ਬਚੋ।

ਉਹ ਸਭ ਰੀਸਾਈਕਲ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ. ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਹਰ ਸਕ੍ਰੈਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ।

ਪੌਦੇ ਉਗਾਓ.

ਬਾਗਬਾਨੀ ਦੇ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਜਾਂ ਕੂੜੇ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਤੋਂ ਬਚੋ।

ਰਸੋਈ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਖਾਦ ਬਣਾਉ .

ਕੂੜਾ ਨਾ ਕਰੋ.

ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਚੋ। ਮੁੜ ਵਰਤੋਂ ਯੋਗ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ।

ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਕੀਟਾਣੂਨਾਸ਼ਕ ਅਤੇ ਭਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚੋ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਰਗੈਨਿਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ।

ਨੈਤਿਕ ਚੁਣੌਤੀਆਂ

ਤੁਹਾਡੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤ ਗੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 'ਠੰਡਾ' ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਰੋਜ਼, ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਤਾ- ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਤਾਂ ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਂ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਮਾੜੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?

ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਨਾਮਵਰ ਸਰਜਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਦਾਖਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਗ੍ਰੇਡਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਗ੍ਰੇਡ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?

ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਥਾਂ ਦੇਖੋ - ਕਰਿਆਨੇ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ, ਟੀਵੀ, ਬਿਲਬੋਰਡ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਹਨ. ਤੁਹਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ ਆਪਣੇ ਮੋਬਾਈਲ 'ਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸਾਈਟਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਸਿਹਤਮੰਦ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਤੁਹਾਡੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਜਾਪਦੇ

ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠੋਗੇ?

ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਹੀਏ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੇਜ਼ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣਾ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰ ਵਿਚ ਇਕੱਲੇ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਗਤੀ ਸੀਮਾ 50 ਹੈ, ਪਰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਵਾਜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?

ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਏ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅਧਿਆਪਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰੋਗੇ?

ਤੁਹਾਡਾ ਜਿਗਰੀ ਦੋਸਤ ਜੀਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ੇ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ। ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਦੇ ਡਰੋਂ, ਜੀਤ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ

ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਮਾਤੀ ਸਮਰ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਤੋਂ

ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਲੰਕ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕੈਰੀਅਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ.

ਸਕੂਲ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਮੇਲੇ ਦੌਰਾਨ ਰਾਧਿਕਾ ਅਤੇ ਮੀਤਾ ਸਟਾਲ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸਨ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਕਾਊਂਟਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਰਾਧਿਕਾ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਬੂਥ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚਲੀ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਸਟਾਲ ਵੱਲ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੀਤਾ ਨੂੰ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਕੱਢ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ।

ਰਾਧਿਕਾ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਗਾਇਬ ਸਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਟਾਲ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਅਧਿਆਪਕ ਇੰਚਾਰਜ ਨੇ ਨਕਦੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਸਵੀਪਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰਾਧਿਕਾ ਚੁੱਪ ਰਹੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਚੂਹੇ

ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੁੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਦੀ ਸੀ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਮੀਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਡਰਦੀ ਸੀ ਰਾਧਿਕਾ?

ਜੇ ਉਹ ਮੀਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕੀ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ?

ਇਹ ਨਾ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਰਾਧਿਕਾ ਏ ਜੁਰਮ ਵਿੱਚ ਸਾਥੀ?

ਨਸ਼ਾਖੋਰੀ

ਰੀਤ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੋਸਤ ਤਰੁਣ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੀਸਰੀ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਹੀ ਉਹ ਦੋਸਤ ਹਨ, ਪਰ ਰੀਤ ਦੇ 10ਵੀਂ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਰੀਤ ਇੱਕ ਨਿਮਰ ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਰੀਤ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੀਤ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ।

ਇੱਕ ਸ਼ਨੀਵਾਰ, ਤਰੁਣ, ਜੋ ਕਿ ਰੀਤ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੰਸ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਰੀਤ ਝਿਜਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਗੱਡੀ ਨਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਤਰੁਣ ਨੇ ਕੁਝ ਹਸ਼ੀਸ਼ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾ ਲਿਆ। ਰੀਤ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹਿਚਕਚਾਹਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਮੀ ਭਰੀ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਸੀ ਦਿਖਾਈ ਨਾ ਦੇਵੇ।

ਤਰੁਣ ਨਾਲ ਰੀਤ ਦੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਪਾਉਂਦਾ, ਉਹ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਆਦੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਤਰੁਣ ਨੇ ਰੀਤ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਨਸ਼ੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਲਵੇ। ਰੀਤ ਨੇ ਡਰੱਗ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ

ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਆਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਸਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਬੁਰੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਵੇਂ. ਉਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਘੁੰਮਦੇ ਸਨ, "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ।"

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਤਰੁਣ ਸੱਚਮੁੱਚ ਰੀਤ ਦਾ ਦੋਸਤ ਸੀ ਜਾਂ ਨਸ਼ਾ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ?

ਰੀਤ ਦੀ ਲਤ ਲਈ ਕੌਣ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ?

ਕੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ? ਕਿਉਂ?

ਤੁਸੀਂ ਰੀਟ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵੋਗੇ?

ਦੋਸਤ ਬਨਾਮ ਮਾਪੇ

ਜੀਆ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਜੋਂ ਆਈ ਸੀ। ਉਹ ਕੁਝ ਇਕੱਲੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਲੀਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ

ਜੀਆ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ

ਸੀ। ਇਸ ਕੁਲੀਨ ਸਮੂਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੀਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਇਕੱਲਤਾ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਬੰਧਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸੰਪੂਰਣ ਮੌਕਾ ਸੀ।

ਉਸਦੀ ਦੁਚਿੱਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇਣਗੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੀਆ ਸਖ਼ਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਮੂਹ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਮੌਕਾ ਸੀ।

ਜੀਆ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਗੁਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਮਨ ਕਈ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਜੂਝ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੀ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ? ਜਦੋਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਸਖ਼ਤ ਕਿਉਂ ਸਨ? ਉਸ ਦੇ ਝੂਠ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਦੀ ਕੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ? ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਡਰ ਵਿਅਰਥ ਸਨ?

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਜੀਆ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕੋਈ "ਚੰਗੀ ਚੋਣ" ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ?

ਉਸ ਦੇ ਮਾਪੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਫਾਰਮ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਖਤਰੇ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਤੁਸੀਂ ਜੀਆ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਵੋਗੇ?

ਸ਼ਰਾਬੀ ਡਰਾਈਵਿੰਗ

ਅਮਨ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਜੋ ਦਸ ਵਜੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਰਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸਨ, ਅਮਨ ਨੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਪਰ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਥੋਪਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਜ਼ਬਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੰਟਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹੀ ਪੁਰਾਣਾ ਲੈਕਚਰ ਸੁਣਨਾ ਪਏਗਾ, ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ। ਅਮਨ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬੀ ਡਰਾਈਵਰ ਨਾਲ

ਸਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਅਮਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਕਲਪ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ? ਇਹ ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ?

ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਤਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਮਨ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ?

ਸ਼ਰਾਬੀ ਡਰਾਈਵਰ ਨਾਲ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹੜੇ ਜੋਖਮ ਲਏ ਹਨ?

ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਕਲ ਕਰਨਾ --

ਵਿਨੀਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਰਾਹ ਤੈਅ ਕਰੇਗੀ। ਉਹ ਆਖਰੀ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਨੀਤਾ ਨੇ ਸਖ਼ਤ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਨੀਤਾ ਬਿਨਾਂ ਪਤਾ ਲਗਾਏ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਾਪੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਸਿਹਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਵਾਲ:

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਨੀਤਾ ਜਵਾਬ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ।

ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਨੀਤਾ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦੇਵੋਗੇ? ਕਿਉਂ?

ਵਿਨੀਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਬਦਲੋਗੇ?

ਕੀ ਵਿਨੀਤਾ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਉਸਦੇ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਅਸਰ ਹੋਵੇਗਾ? ਕਿਉਂ?

ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੁਨਾਸਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਰਸਮੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸੁਹਿਰਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਿਛਲੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਦਯੋਗੀਕਰਨ ਨੇ ਵਧੇਰੇ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿਗਾੜ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਮਤ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਰਹਿਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਚੈਕ ਅਤੇ ਬੈਲੇਂਸ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈਚਾਰਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਨੈਤਿਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਹੈ- ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਭੌਤਿਕ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੈਣ ਦੀ ਦੌੜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਹੋਇਆ, ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ, ਸਹਿਯੋਗ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਰਗੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ।

ਆਉ ਅਸੀਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੈਤਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਉਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀਏ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ, ਸਭਿਆਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇਹ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ।

ਇੱਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਰਹੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਧਾਰਮਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਨਿਘਾਰ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਕਮੀ, ਅਤੇ ਕਮਜੋਰ ਭਾਈਚਾਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੌਜਵਾਨ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧਦੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੱਲ ਧੱਕਣ ਦਾ ਜਨੂੰਨ, ਮਾਪੇ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਅਕਸਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਰਸਮੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣਾ ਅਸਲ-ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨਾਲ ਦਰਸਾਈਆਂ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਚੋਣਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਬਾਲਗ ਬਣਨ ਲਈ ਕਿਉਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਮੋਦ ਰਾਏ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਕ ਹੈ ਜੋ ਨੌਜਵਾਨ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਨ ਲਈ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਿਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਚੋਣਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣ ਸਕਣ। ਪ੍ਰਮੋਦ ਕੋਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਨਾਮਵਰ ਰਸਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੇਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਦੇਹਰਾਦੂਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਅੰਦਰਲੀ ਦੁਨੀਆ ਹੈ।

ਡਾ. ਰਣਜੀਤ ਪੋਵਾਰ ਇੱਕ ਲੇਖਕ, ਬੁਲਾਰੇ, ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਗੈਰ-ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਸੰਸਥਾ- ਨਿਸ਼ਾਨ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਸਟ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ- ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਕੂਲਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਉਸਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਕਿਤਾਬ Dusk over the Mustard Fields ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪੇਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਡਾ. ਰਣਜੀਤ ਕੰਮ ਅਤੇ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

******** ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜਿੰਦਗੀ ਲਈ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰੋ **********